

* ČASOPIS ORIENTAČNÍCH BĚŽCŮ KLUBU ZBM / 2007 / ROČNÍK IX

POLARIS

8

SUMMER ISSUE

* MISTROVSTVÍ SVĚTA MTBO MÝM POHLEDEM

Je neděle 12. srpna a já odstěhovávám a uklízím poslední části věcí z právě dopřádaného mistrovství. Vzpomínám na chvíle, kdy se celá tato akce rozjela a přemýšlím kolik stála času, úsilí a námahy a jak vlastně dopadla.

Počátky pořádání mistrovství se táhnou až do roku 2002, kdy jsme po úspěšném uspořádání Světového poháru v Brně začali uvažovat o uspořádání další akce. Vzhledem k našim možnostem nás tenkrát napadlo přihlásit se o uspořádání MS MTBO. Vlastně ani jiná možnost moc nebyla. Světový pohár v brně byl, juniorské mistrovství bylo v ČR v nedávné době, LOBy z nás nikdo nejezdí a přece jen příroda s námi příliš nespolupracuje. Velké mistrovství je příliš velké a tak jedinou možností zůstalo MS MTBO. První kandidatura byla podána na rok 2006. Úspěšnější však byly Finové a na nás tak zbylo pořadatelsví o rok později v roce 2007.

Co se v průběhu příprav měnilo a neměnilo? Měnilo se centrum závodu. Střídali jsme Milovy s Novým Městem na Moravě, abychom nakonec cca rok a půl před mistrovství dospěli k závěru, že centrum bude opravdu v okolí SKI hotelu v Novém Městě na Moravě.

Zpočátku bylo práce méně a postupně jí přibývalo a přibývalo. Ledacos se stíhalo a něco zase ne, ale všechno důležité bylo před samotným mistrovstvím připraveno a zbývalo už jen uspořádat samotné mistrovství.

Žabiňáků nás bylo hodně a myslím, že za ten týden si každý pořádně mákl. Ještě, že v e čtvrtek byl volný den a aspoň nějaká chvíle na odpočinek.

A jak nám to šlo?

Nedělní příjezd závodníků jsme zvládli bez větších problémů. Pravda Břeťovi Wurzlovi to tak asi nepřipadalo, neboť někteří si přijeli ne jak nahlásili, ale jak je zrovna napadlo. Trénink byl připraven a i Česká televize se postupně začala sjíždět.

V pondělí nás čekal sprint byl až odpoledne a tak jsme dopoledne strávili dochystáváním cílového areálu či stavbou úterního cíle na Zubří. V poledne jsme vyzkoušeli synchronizaci pořadatelů a České televize a pak již následoval začátek závodu. Vše vypadalo, že funguje jak má, jen v cíli bylo podezřeले liduprázdno. Za cílovou čáru stál jedině kameraman a čekal příjezd první závodnice. I této problém se podařilo vyřešit, ale samotní pořadatelé se k cílovému prostoru blížili ve stejný čas jako první závodnice. Po závodu žen už následoval konečně očekávaný přímý přenos ze závodu mužů. Komentátorského postu se na dvoubornou zhostil Radek Mach a Petr Kubásek (profík ČT). Vlastní mistrovství pak komentovala dvojice Maria Cutová a Jan Skříčka. Po dojezdu posledního závodníka nastala snad jedna z nejméně krizových situací. Bylo třeba uklízet, zároveň bylo slavnostní zahájení a ihned po něm slavnostní vyhlášení a mnoho dalších a dalších akcí, které na sebe navazovali a neměli vůbec žádnou rezervu. Naštěstí se vše zvládlo a tak jsme večer ulehali ke krátkému spánku před dalším závodem.

Jak jsem se již zmínil úterní centrum bylo na krásné louce u Zuberského rybníka. Stavěcí skupina si v pondělí pořádně mákla, a tak při našem ranním příjezdu už byla většina věcí nachystáno a práce tak naštěstí nebylo příliš. I závod na middlu se většině závodníků líbil a když nám zatím přálo počasí bylo vše jak má být. Přece jen závod na krátké trati už byl pro nás pořadatele pohotovější a i úklid a přesun do dalšího centra proběhl bez větších nervů.

Posledním závodem první části mistrovství byla kvalifikace na klasickou trať. Centrem závodu bylo městečko Svratka a přesným místem místní fotbalový stadion. Kvalifikace měla start až v odpoledních hodinách a tak jsme dopolední čas mohli věnovat samotné přípravě centra závodu. Sítím kvalifikačního závodu prošla většina závodníků bez problémů a snad jen diskvalifikovaných nemuselo být tolik, ale když si někdo nekontroluje co rází. Večerní uklízení jsme si tentokrátě částečně odpustili, neboť páteční finále mělo stejný cíl a tedy nebylo třeba uklízet úplně vše.

Volný den asi není třeba popisovat, neboť si jej každý užil podle svého.

Poslední dva závody nás čekali v pátek a sobotu. Páteční finále klasiky se jelo v prostoru pro orientáka dost známém – Rovina nebo také Karlštejn či Zkamenělý zámek. Tratě, které Hans připravoval opravdu pečlivě však byly překvapivě krátké a rychlé. Největší překvapení to bylo pro mne, neboť asi rok jsem poslouchal jak se v lese závodníci utopí a jak budou s kolem jen běhat – no prostě černá kronika hadra – měl jsem a vlastně všichni jsme měli štěstí, neboť bylo zase pěkně a les byl suchý po kalužích a balzích ani památky. Objevil se však první problém. Dánský závodník na startu lehce zpomalil a svůj posun přes koridory zvládl v o minutu delším čase než ostatní. Vzhledem

k tomu, že si tohoto faktu nevyšiml žádný z pořadatelů byl problém na světě. Jak mi řekl šef závodní kanceláře Aljoša, když se dozvěděl o čem se Cvrčkem (hlavním rozhodčím) diskutujeme bylo mu jasné jak se rozhodneme. Rozhodli jsme se, že chyba byla na naší straně a dánskému závodníkovi (v té chvíli na 6. místě) jsme ubrali jednu minutu a on se rázem dostal na třetí místo a z něj odsunul Jardu Rýgla na bramborovou pozici. Emocí bylo u některých hodně, protesty se také objevily a jury tak měla co na práci. Delegovaný rozhodčí Cannes Irk z Rakouska vše vyřešil s přehledem a jelikož dánský závodník opravdu nevěděl co se vůbec na startu dělo a situaci popisoval úplně jinak než se z jeho čipu podařilo vyčíst bylo rozhodnutí jury jednoznačné – chyboval dánský závodník a jeho čas se posunul zpět o minutu. Co k tomu říci – párkrát jsem už nějaký ten start na MS zažil a vím, že závodník v koncentraci potřebuje pomoc pořadatele a to se nám v jednom z více než 1000 startů nepovedlo, škoda byla to malá chyba těsně před koncem individuálních startů celého mistrovství.

Závěrečným závodem byly štafety. Tentokrát se přišli podívat i diváci, kteří přijeli na navazující závod Bike adventure. Atmosféra závodu tak byla výborná. Zajímavý byl i samotný závod. Jirka Procházka, zvaný Ďure, postavil opravdu pěkné a hodně farstované tratě a jelikož i závodníci jeli výborně a stále mezi sebou soupeřili a vyměňovali si pořadí bylo stále nač se dívat. Při štafetách nás potkal první větší déšť. Snad si počkal, neboť štafety byly první závod, kdy mapa byla na normálním papíře, kterému voda vadila na rozdíl od Tyvecu, který byl netrhatelný a vodě odolný. Po závěrečném vyhlášení a krátkých projevech nastal úklid a příprava na banket. Ten měl dvě části klidnou oficiální a druhou bouřlivější v party stanu Bike adventure a baru ve SKI hotelu. No až na rozčilujícího se pana Mikošku, který chtěl sám ubránit stojící oblouky před nápořem závodníků bylo vše v pořádku a ráno odjíždějící závodníci vypadali velmi unaveně a tedy vlastně spokojeně.

Co napsat závěrem. Z mého pohledu nakonec vše dopadlo jak mělo, že jsem si něco přál jinak či měl jiné plány. To už dnes není potřeba řešit. I ponaučení jsem získal dostatečné množství a poznal zase jinou část pořadatelů v situacích, kdy je třeba se rychle a pokud možno správně rozhodnout. Určitě však s radostí mohu všem poděkovat za čas, který organizaci a přípravě MS věnovali a těším se na další pořádání, tentokrát M ČR na dlouhé trati, které nás čeká příští rok 19. dubna.

* LIBOR ZŘÍDKAVESELÝ

Libor přiložil rozhovor pro Časopis OB, který nejspíš ještě nevyšel, takže takový exkluzivní materiál:

Abych řekl pravdu, nikdy jsem tě neviděl sedět na kole. Jaký je vůbec tvůj vztah k MTBO?

Můj vztah k MTBO je v celku pozitivní. Svůj první MTBO závod jsem jel v roce 1995 v Luhačovicích. Byly to závody českého poháru MTBO a v neděli jsem tenkrát dosáhl svého životního umístění v mužích 7. místo. Bylo hnusně, řada lidí vzdala a já to převážně běžel s kolem na zádech. V dalších letech pak už bylo ještě méně času a už jsem žádný další závod MTBO nejel, jen jsem jich několik stavěl. Popravdě ani nevím kdy bych měl čas vyrazit na nějaký závod MTBO a na kole se snad svezu až to budu učit svého syna. Pak se třeba zase na nějaký ten závod MTBO jako závodník podívám.

Jak ses dostal k ředitelování MS?

Když jsme v roce 2002 uspořádali v Brně finále Světového poháru v pěším OB bavili jsme se o tom co dále a po krátké době a v euforii po úspěšném zvládnutí světáku jsme se rozhodli pro MS MTBO. Když jsme teď vzpomínali kdo, ale vymyslel nebo byl hlavním iniciátorem, že budeme pořádat MS MTBO, nevzpomněli jsme si. A funkci ředitele jsem získal už při kandidatuře ČSOB na pořádání MS MTBO někdy na přelomu roku 2002 a 2003.

Jaké byly ohlasy, ať už závodníků nebo činovníků IOF?

Ohlasy byly vesměs pozitivní. Našly se i připomínky, ale většinou se mistrovství velmi líbilo a i když jsem si prohlížel některé zahraniční stránky závodníků MTBO byly reakce příznivé. Vlastní hodnocení je obtížné, přece jen jsme většina pořadatelů klasičtí pěšáci a tak srovnání mám

především díky Jirkovi Urválkovi, který dělal kontrolora IOF na prvním MS MTBO ve Francii a já se byl sám podívat na jeden ze závodů MS MTBO na Slovensku.

Odtajnil bys čtenářům nějakou zákulisní perličku?

Nejspíš záleží na tom co si představuješ pod pojmem perlička. Existují věci, které si mají pořadatelé vyříkat sami mezi sebou a poučit se z nich pro další akce. A tak si tenhle typ perliček nechám pro sebe. Z těch druhých bylo pro mne snad největším šokem, když po kvalifikaci na klasiku za námi přišla v té chvíli dvojnásobná mistryně světa Ksenia Chernykh z Ruska a poprosila nás o pomoc při cestě do Rakouska. Po chvíli nechápavých dotazů jsme s Davidem Alešem pochopili, že nemá vízum pro pobyt v ČR, ale jen pětidenní tranzitní vízum a tedy musí na krátkou chvíli vyrazit do některé ze sousedních členských zemí Evropské unie a pak se zase vrátit a opět mít šanci být pět dnů v Česku. Výlet do rakouského pohraničí jsme s Aljošou zvládli zorganizovat a tak si Ksenia mohla zajet i finále klasiky a štafety.

MS bylo poměrně hustě pokryto televizním vysíláním. Na místě ale nebyli prakticky žádní diváci. Neselhalo trochu propagace? Nebo vidíš problém někde jinde?

S touhle otázkou se setkávám často na velkých akcích a řekněme si popravdě, že jedinou akci, která v orientáku táhne diváky je mistrovství světa v pěším OB. Na všem ostatním jsou diváky buď účastníci doprovodných závodů, nadšenci či vlastní závodníci. Ale zpět k otázce, určitě jsme mohli pro propagaci udělat více, ale nevěřím, že by diváků bylo o mnoho více. Mne osobně velmi příjemně překvapila atmosféra při závodech ve Svatce, kde přišlo i několik desítek místních diváků a pak závodníci Bike adventure, kteří při štafetách povzbuzovali místo příprav na vlastní závod.

Jaké ponaučení z toho všeho plyne pro MS příští rok?

Existuje řada poznatků, které jsme v průběhu pořádání získali a díky kterým se půjde příští rok vyvarovat řadě chyb, kterých jsme se dopustili letos. Navíc naší obrovskou výhodou bylo, že jsme z 90% byli pořadatelé z jednoho města či kamarádi, kteří se velmi dobře znají a vědí co od sebe mohou čekat. A navážu-li na předchozí otázku tak o diváky bych se nebál. Myslím, že českých orientáků se přijede podívat hodně a i zahraniční orientáči se k nám chystají. Z neorientáků můžeme diváky čekat jen na sprintech, ostatní závody jsou příliš mimo centra měst či turisticky atraktivní oblasti, aby se přišlo podívat větší množství neorientáků.

A otázka poslední: Šel bys do ředitelování znovu?

Velmi těžká otázka. Šel bych do toho znovu s velkou většinou pořadatelů, ale popravdě existují i pořadatelé, které bych podruhé neoslovil a nechtěl s nimi spolupracovat ani kdyby mi za to chtěli platit. A ten začarovaný kruh je, že někdo je nezodpovědný, ale ty jako ředitel nemáš žádnou možnost jej přimět k dokončení úkolu. Vlastně jej můžeš buď prosit, nebo vyměnit a nebo to udělat sám a to je to jediné co mi na ředitelování vadilo – nezodpovědnost. Ale zase jsem utekl od otázky. Ano, řediteloval bych rád ještě jednou něco podobného, ale myslím, že pauza tentokráte bude delší než pět let.

* KLADL JIŘÍ KREJČÍK, ODPOVÍDAL ZHUSTA

* pozn. sorry za celkem málo fotek, ale snad to není tak hrůza (-: fd

* CENA STŘEDNÍ MORAVY

Co si pamatuju o ceně Střední Moravy...

Už je to dva měsíce zpátky, takže ve zkratce... Pohodové závody kousek od Brna, letní počasí, tratě nejspíš pěkné (nemůžu posoudit, moc jsem tam neběhala). Taký první letošní borůvky a maliny a zároveň asi i poslední třesně... Kempovali jsme na louce s parádním výhledem na tuším Boskovickou brázdu, nebo tak nějak, Tonda Věžník nás o „geomorfologii“ našeho okolí dostatečně poučil v rámci sobotního vyhlášení výsledků, přidal k tomu i pár vtípků, historku o Čertovi a Bábě (dvou kopcích naproti) a posilněn nějakým tím pivkem téměř dokonalou češtinou přečetl jména všech vítězů. Další co se mi vybavuje je sobotní odpoledne, kdy se v kupkách kolem hřiště ve Valchově konal zajímavý sprintík s vloženým mikro-O. Ani my, co jsme tehdy neběželi, jsme se nenudili - spíš naopak, vyrazili jsme do lesa s mapou všech mikroorientačních kontrol a rozptylovali tak závodníky řešící dilema, která že z těch kupek/jam/údolíček to vlastně je... O zábavu měli postaráno i diváci, kteří sledovali dění na trestném kolečku, vše opět s nesmrtelným komentářem Tondy. „Bukovac skončil, závod skončil,“ a hlavní favoritkou Nataša z Adamova. :-)

A taky se mi líbilo, že v kempu bylo koupaliště, to se v létě na závodech hodí. Akorát pro příště by to chtělo trochu ohřát vodu, aby se dalo i koupat. No a v pátek jsme si udělali improvizovanou diskotéku, kde jsme si já s lvčou zahrály na Djky a go-go tanečnice v jednom...

Byl to nakonec docela vydařený víkend.

* JANČA

29.6. až 1.7.2007 - Cena střední Moravy - Újezd u Boskovic

D14A: 1. Procházková Klára 97.49; 2. Šulerová Hana 106.20; 3. Knapová Lenka 107.04; ... ; 5. Koporová Petra 125.43; ... ; Jemelíková Denisa ZBM9351 abs; ...
// D16B: 1. Klusáčková Zuzana 120.23; 2. Petráčková Klára 120.29; 3. Šulerová Pavlína 121.55; ... // D21A: 1. Holínková Hana 143.46; 2. Knapová Jana 160.37; 3. Bukovacová Alena 161.12; ... ; 11. Borecká Kateřina 191.16; 12. Žáčková Iva 191.59; ... ; 14. Stratilová Marie 195.07; ... // D21B: 1. Petra Danková 149.22; 2. Marečková Kateřina 149.23; 3. Korpasová Ivana 152.55; ... ; 8. Baranová Mária 187.03; ... ; Gebauerová Jana abs; ... // H21A: 1. Fučík Karel 167.09; 2. Palát Petr 172.50; 3. Mazal Zdeněk 177.41; 4. Stehlík Martin 180.35; ... ; 8. Bialožyt Michal 194.12; ... ; 19. Hrnčiar Dušan 237.38; ... ; Pátek Richard abs; Stehlík Ondřej abs; ...

* „NAPIŠ A OTOČ“ o HSH

aneb jak jsme si cestou na Východky povídali o Botase

Co se ti na Botase nejvíc líbilo?

Závodník 1: Mně se nejvíc líbilo lesní koupaliště a taky to, jak jsme si všichni v pátek večer sedli do kroužku a parádně si zapomlouvali.

Závodník 2: Mně se nejvíc líbila sobotní kalba v hospodě u lesa.

Závodník 3: Na letošním Botase se mi nejvíce líbily závody na lehátkách v místním zeleném koupališti, kdy duo Pet&Mat suverénně rozdrtilo dvojici Martináč a Pally. Obě dvojice však skončily na bedně a odnesly si krásné věcné ceny (létající talíř atd.). Pozn. autora: Vůbec to tak nebylo.

Závodník 4: Mně se na Botasu nejvíc líbilo, že to vlastně Botas nebyl.

Závodník 5: Mně se nejvíc líbila matračková soutěž.

Co se ti na Botase nelíbilo?

Závodník 1: Nelíbilo se mi, jak lidi koupali psy v koupališti.

Závodník 2: Mně se nelíbil fekálně zelený bazén a doprava autobusem na E2.

Závodník 3: Nelíbily se mi přílišně studené sprchy a organizace dopravy na druhou etapu, kvůli které musel být posunut start závodu.

Závodník 4: Moc se mi nelíbila louka pro stanování, páč jsem spal na drnu a jsem se nevy spal.

Závodník 5: Že jsme nevyhráli matračkovou soutěž.

Co říkáš terénu a mapě?

Závodník 1: Líbil se mi les i tratě, takový pěkný vysočinský proběhnouti.

Závodník 2: Terény byly takové vysočinské. Mapy byly v mapníku, což se tento rok mockrát nestalo. Stavba tratí až na sobotní klasiku, kde většina kategorií měla nudné čtyři postupy podél potoku, dobrá.

Závodník 3: Terén byl pěkný, zajímavý, vysočinský, na detaily si však vzpomínám už jen matně.

Závodník 4: Tratě byly přesně takové, jaké jsem čekal. Pekelně rychlé a občas záluždnost.

Závodník 5: Mně se to líbilo, ale na sobotní klasice byla trať namotaná pořád dokola v nepříliš zajímavé části lesa. Pozn. autora: na poslední chvíli ve velké části lesa pohyb závodníků zakázán.

Jak hodnotíš organizaci a práci pořadatelů?

Závodník 1: Tak když odmyslím naprosto nezvládnutou organizaci kyvadlové dopravy na E2 (Pozn. autora: Zajišťoval ji jeden autobus, na který čekalo pokaždé asi sto padesát lidí...) a drobnosti jako pozdní příjezd záchodů ve čtvrtek večer, bylo to OK.

Závodník 2: Doprava na E2 byla NP, ale ostatní bylo NP.

Závodník 3: Celkově organizace dobrá, akorát s těma autobusama jím to moc nevyšlo.

Závodník 4: Závody byly zorganizované skvěle. Pořadatelé nezapomněli ani na to, že před klasikou je třeba řádně vystřízlivět a tak autobus na E2 moc nezajistili a kde kdo si dal před závodem desetakilometrový rozklus. Vřelě díky kucí!

Závodník 5: Výborně uspořádaný závody, akorát nechápu, jak si mohli myslet, že odvozí všechny lidi na E2 jedním autobusem.

A doprovodné akce?

Závodník 1: Tak doprovodný program byl velmi zdařilý, účastníci i diváci si mohli v sobotu užít atraktivní matračkové a pivní štafety a večer se pořádně pařilo (jen ten DJ je takovej divnej).

Závodník 2: Takže štafetová soutěž dvojic na lehátkách byla hodně povedená, tradiční pivní štafety byly ozvláštněné o devadesátistupňové zatáčky. Pařba měla jedinou chybu, a to že DJ hrál k poslechu a ne k tanci. Ale pivo za 14,- a skvělá atmosféra to vynahrádily a bylo to fajn.

Závodník 3: Z doprovodných akcí se mi nejvíce líbily závody na lehátkách, na své si přišli i příznivci pivních štafet a závěrečná sobotní pařba prý taky nebyla špatná.

Závodník 4: No, mám takový pocit, že tam byly pivní štafety...ale fakt nevím, moc si nepamatuju.

Závodník 5: Doprovodný program byl bohatý. Výborným zpestřením pivních štafet byl slalom postavený z mlíka, ale určitě nejlepší byla matraczková soutěž. Jen škoda, že nedošlo k souboji dvojic Martináč a Pally a Pet&Mat, jinak by byl doprovodný program ještě mnohem atraktivnější.

* KOLEKTIV ZÁVODNÍKŮ ZBM, KTEŘÍ BYLI NEBO NEBYLI NA LETOŠNÍM BOTASE

20. až 22. 7. 2007 - H.S.H. Vysočina cup - Borová u Poličky

D14: 1. Procházková Klára 68.43; 2. Kochová Nikola 69.40; 3. Tesařová Markéta 69.52; ... ; 8. Jemelíková Denisa 77.29; ... ; 11. Koporová Petra 82.08; ... // D20: 1. Hermanová Zuzana 113.27; 2. Šediváková Helena 126.55; 3. Štěpánská Adéla 127.18; 4. Borecká Kateřina 148.10; ... // D21A: 1. Kuncová Jana 132.39; 2. Hlavová Hana 132.54; 3. Procházková Michaela 139.40; ... ; 9. Tvarůžková Petra 148.42; ... ; 16. Ehlová Pavla 157.57; ... ; 20. Bukovacová Alena 165.16; ... ; 24. Jindřišková Martina 165.44; ... ; 29. Jiráčková Jana 178.14; ... // D21B: 1. Knapová Iva 137.03; 2. Mestkova Katerina 139.01; 3. Doležalová Lenka 141.29; ... ; 15. Baranová Mária 167.31; ... ; 50. Gebauerová Jana DISK // D21E: 1. Topinková Monika 141.59; 2. Dočkalová Martina 146.38; 3. Vodrážková Kateřina 150.57; ... ; 24. Žáčková Iva 191.10; ... ; 29. Palátová Petra DISK // H16: 1. Kubát Pavel 114.56; 2. Zimmermann Štěpán 115.29; 3. Procházka Tomáš 119.50; ... // H18: 1. Hájek Daniel 107.40; 2. Dusílek Adam 115.57; 3. Nykodým Miloš 116.39; ... // H21A: 1. Kazda Ondřej 152.51; 2. Kabáth David 154.32; 3. Veverka Tomáš 155.00; ... ; 25. Ehl Jiří 168.51; ... ; 58. Humlíček Aleš 198.28; 59. Hrnčiar Dušan 199.58; ... ; 61. Pátek Richard 202.35; ... ; 64. Veselý Martin 208.28; ... ; 73. König Lukáš 248.23; ... // H21B: 1. Hnilica Přemek 134.23; 2. Ropek Rudolf 134.57; 3. Kratochvíl Karel 137.20; ... ; 61. Drábek Jan 210.09; ... // H21E: 1. Davidík Marián 165.28; 2. Skogtjärn Pal 168.36; 3. Kozák Osvald 168.38; ... ; 6. Palas Jan 174.37; ... ; 14. Stehlík Martin 184.34; ... ; 20. Zelinka Jiří 188.15; ... ; 24. Bukovac Maroš 192.25; ... ; 38. Rajnošek Zdeněk DISK // H40C: 1. Hlava Miroslav 123.08; 2. Nykodým Petr 130.12; 3. Řezanina Lubomír 134.33; ... ; 11. Hájek Petr 216.13 // HDR: 1. Panovec Kryštof 41.46; 2. Voborník Jakub 44.15; 3. Urbancová Alexandra 50.44; ... ; 46. Humlíček Tomáš DISK // TPR: 1. Cabrnch Pavel 93.20; 2. Seitler Milan 112.24; 3. Karásek Luděk 114.52; ... ; 24. Hájková Lenka 232.47; ... ; 29. Mikešová Dana 283.14; ...

* GP SILESIA

13. Července začínaly v Bohdanovicích závody s názvem GP Silesia. V pátek se běžel sprint. Sice jsem na něm chyběla, ale z doslechu jsem se dozvěděla, že byl dobřej. Všeci, co ho běželi, tak aspoň poznali kus lesa o den dřív než já. . Po příjezdu jsem si ustala v tunelu, kde bylo už tak milion lidí, ale po malých přesunech, jsme se tam všeci vešli. Nejlíp se spí, když jsme jako sardinky . Večer jsme šli na pívko, abychom se naladili na sobotní dva závody.

Dopoledne se běžela zkrácená. Moc zkrácená mi nepřišla, protože jsem dlouho neběhala, takže mi dělal jakýkoliv druh rychlejšího pohybu problémy . Ale přežila jsem to. Po závodě jsem se chtěla vykoupat v lomu, na který jsem se moc těšila. Ale všeci říkali, že jsou v lomu policajti a vyšetřují utonutí. Tak jsem koupání vzdala. Bylo to stejně jedno, protože za pár hodin jsem šla do lesa znova. Tentokrát na krátkou trať. Start byl o něco dál. Dalo se tam dojet autem, nebo jít pěšky. Já volila druhou variantu s cílem trochu se rozhybat. To se mi povedlo. Ale po tom, co jsem dostala na startu mapu a viděla tu spleť čar, kde jsem asi minutu hledala start a spojníci na první kontrolu, jsem opět ztuhla. Dobře jsem zakufrovala, proběhala jsem si skalní městečko řádně. Líbilo se mi tam, proto jsem tam byla tak dlouho . Po závodech jsem se už konečně dostala do lomu. Policajti byli už pryč, tak se našlo pár morbidních nadšenců, kteří se šli vykoupat. Já byla mezi něma . Večer jsme se opět přesunuli do tamější krčmy uhasit žízeň. Po tak náročném a velice slunném dni (asi 40°C ve stínu) mi pivo chutnalo víc než obvykle. Nezapomněli jsme popřát Brabíkovi, ať se mu v cizině líbí a ať se tam neztratí. Pak už se všeci bavili po svém. Někteří šli spát, někteří se soustředili na závody až do pozdních večerních hodin. Proto ráno taky tak vypadalo

Nikdo se ale nevzdal. Všeci šli na start. Neříkám, že každý běžel celou trať, ale aspoň byli v lese. Já patřila mezi ty, kteří to oběhli celý. Teda, vlastně spíš obešla. Každopádně jsem byla se závodama maximálně spokojená. Terén u Bohdanova mám ráda. Sice běhání po těch břidlicích často připomínalo chůzi (nevím, čím to bylo), ale i přesto to bylo super. Pivo mělo řádný říz, voda v lomu i ve sprše správný buquette a koláčky k snídani neměli chybu.

Hodnocení akce: BEZVA, PŘÍŠTĚ ZAS!!

* VLAŽKA

13.7.2007 - sprint při GP Silesia - Bohdanovice

D21: 1. Kuncová Jana 18.12; 2. Poklopová Lenka 20.10; 3. Carlyle Becky 20.15; ... ; 9. Jindřišková Martina 23.32; ... ; 14. Štěpánská Adéla 26.39; ... ; 17. Beržinská Soňa 27.09; ... ; 22. Jiráčková Jana 34.24; ... // H21: 1. Bukovac Palo 15.14; 2. Gristwood Graham 15.18; 3. Bernaciak Aleksander 16.00; ... ; 14. Zelinka Jiří 18.04; ... ; 18. Bialožyt Michal 19.37; 18. Kabáth David 19.37; ... ; 33. Otrusina Jiří 21.40; ... ; 42. Pátek Richard 23.42; ... ; 51. Prokop Petr 28.15; ... ; 53. König Lukáš 30.02; ... ; Hrnčiar Dušan DISK //

14. až 15.7.2007 - Grand prix Silesia - Bohdanovice

D18: 1. Ádulín 112.15; 2. Poklopová Lenka 118.05; 3. Valachová Martina 147.08; ... ; ms Borecká Kateřina 158.14; ... // D20: 1. Štěpánská Adéla 161.48; 2. Latochová Kateřina 164.31; 3. Valentová Vendula 272.58; ... // D21A: 1. Čečková Martina 148.17; 2. Junová Lenka 152.26; 3. Knaupová Ivana 158.35; ... ; 20. Šišková Vladimíra 224.37; ... ; Jiráčková Jana DISK; Beržinská Soňa DISK; ... // D21E: 1. Kuncová Jana 150.59; 2. Horčíčková Eva 153.14; 3. Topinková Monika 156.22; ... ; Tvarůžková Petra abs; ms Kabath Martin 176.21 // H21A: 1. Veverka Tomáš 162.36; 2. Košárek Pavel 162.51; 3. Jašek Petr 167.09; ... ; 13. Hrnčiar Dušan 200.49; ... // H21E: 1. Gristwood Graham 141.38; 2. Kowalski Wojciech 148.55; 3. Bukovac Palo 149.25; ... ; 13. Bialožyt Michal 183.19; ... ; 16. Zelinka Jiří 187.51; ... ; 28. Stehlík Martin 205.42; ... ; 32. Brabec Jaroslav 237.38; ... ; 36. Pátek Richard

262.28; 37. König Lukáš 277.03; ... ; Dlabaja Tomáš DISK; Prokop Petr DISK; ... // TD: 1. Gajdoš Jan 115.08; 2. Hendrych Pavel 179.10; 3. Hendrych Jaromír 209.32; ... ; Nováková Jana abs //

* TÁBOR BLATINY

PONDĚLÍ

Odjezd na tábor proběhl celkem dobře. Odjížděli jsme v 8:08 z Hlavního nádraží do Žďáru nad Sázavou. Dále jsme pokračovali autobusem do Krátké a pak pěšky do Blatin. Odpoledne nás čekaly úkoly, které jsme museli plnit, abychom nejeli zpět domů. Byli ale lehké a všichni zůstali ?. Večer proběhlo rozřazování do kolejí. Jelikož jsme byli v letním sídle Bradavic, koleje byly následující: Nebelvír, Mrzimor, Havraspár a Zmijozel. Na večeri jsme si zašli do nedaleké hospody, kde jsme měli už předem objednané jídlo. Mladší zalehli do postelí o půl desáté a starší mohli jít spát v deset hodin.

ANONYM

ÚTERÝ

Budíček byl k nelibosti všech už v půl osmé. Pak následovala ranní hygiena a snídaně. K snídani jsme měli ovesnou kaši a rohlíky s máslem či pomazánkou. Dopoledne se koleje vydaly na Drátník hledat Kámen mudrců. Byly dobře schované a navíc nás cestou nesměl zahlédnout žádný z vedoucích (Goblinů). Po obědě jsme si odpočinuli v poledním klidu a pak už nás čekal mapový trenink. Samozřejmě se body za nalezení Kamene mudrců i za trenink počítaly do celotáborové hry.

ANONYM

STŘEDA

Ráno, když jsme vstali, jsme se nasnídali výborné ovesné kaše, která nám každý den moc, moc, moc chutnala. Poté nám vedoucí sdělili, že dnes budem pečovat o kouzelné tvory. Měli jsme jít do lesa a nasbírat různé věci, které jsme použili k výrobě kouzelného tvora. Ze začátku se nám do lesa moc nechtělo, protože jsme byli unavení. Nakonec se nám to ale líbilo, protože jsme se cestou najedli výborných borůvek a malin. Najedení jsme se vrátili zpátky do chaty a začali vyrábět. Tvorové se podle mého názoru mooc povedli. Ještě jsme vyplnili dotazník, kdy se jakej tvor narodil, kde se objevil a jak se množí ?. Po obědě jsme měli mapový trenink. Malí šli fáborgovanou linií a velcí (my) běželi paměťák. Na každé kontrole byla otázka ohledně Harryho Pottera a na mapě kontroly A, B, C, což byly kontroly, z kterých jsme si měli vybrat. Pokud jsme si vybrali správně, doběhli jsme na kontrolu, kde byla další otázka a mapa, pokud ne, museli jsme se vrátit. Podle mě byl tento trenink poměrně těžký. Z malých vyhrála Hanka Nedbálková, druhá Lenka Koporová a třetí Domča Malá. Z velkých byla první Anička Kolaříková, druhá jsem byla já a třetí Peťa Koporová. Večer jsme ještě přede všemi předvedli naše kouzelné tvory a o večerní program se postarala naše skupinka Havraspár. Tento den byl velice vydařený a všem se líbil.

MARKÉTA TESAŘOVÁ

ČTVRTEK

Ve čtvrtek ráno, když jsme se najedli moc dobré ovesné kaše, která nám jako vždy chutnala, jsme se sešli v jídelně, abychom vyrazili do lesa na souboje. Po urputném boji z malých žáků vyhrál Jirka Procházka z Mrzimoru a z velkých žáků vyhrála Markéta Tesařová z Havraspáru. Všichni hladoví jsme

se odebrali na oběd. Měli jsme těstoviny s rajsským protlakem. Všem to moc chutnalo, a tak jsme se naladili na odpolední program. Byla to hodina Přeměňování. Na začátku každá skupina dostala jednu sirku, kterou vyměňovala za různé věci a ty věci za další věci atd. Ke konci jsme se všichni sešli u Milovského rybníka, abychom se navzájem pochlubili, co jsme ze sirky přeměnili. Havraspár měl např. dětský mlýnek, džbánek a plesnivou svačinu. Nebelvír přišel s jednou plínkou (ta byla ale Adámkova! a to se cení ;-)) – pozn. hlasu ze záhrobí). Zmijozel přeměnil sirku v baromert, ringli a plnou tašku ořechů.... Amrzimor měl třeba cigaretu, návnadu na ryby, polystyrén a spoustu bombónů. Pak jsme se všichni vykoukali v rybníku a hurá na večeri. Měli jsme kuře na paprice. Moc nám chutnalo. Večer jsme ještě vyrazili na noční hru Tmou. Na začátku se Mrzimor ztrácel za ostatními, ale u pensionu Poslední míle se všichni sešli. Po zdlouhavém hledání jsme konečně s nápovědou našli hledanou kontrolu. Ale to několik hodinové hledání nám vůbec nevadilo, protože nás bavilo. A taky nás bavilo houpání se na houpačkách. Po vyluštění zajímavé šifry jsme se vydali k hotelu Gaudeamu.

BÁRA HRUŠKOVÁ

PÁTEK

Od Gaudeamu, kam naše (nebelvírská) kolej dorazila trochu později než Mrzimor jsme šli u sebe, ale neustále jsme se snažili předhánět. Navštívili jsme ještě Buchtův kopec, Sněžné, kde jsme si pěknou chvíli pobýli, dokud se jedna dobrá duše nerozhodla zavolat Eviče. Pak už následovala jen zastávka v Krátké a poslední stanoviště těsně před hotelem, které nás celkem pobavilo vzhledem k tomu, že jsme našli vzkaz, že to někdo vyraboval. Naštěstí jsme věděli, že už máme jít zpátky, a tak naše cesta skončila úspěšně ve tři hodiny v noci. Poté ještě někteří posvácili a šlo se spát.

Ráno nás čekalo nepřijemné probuzení, jelikož náš budíček dostali na starost nejmladší... . Naštěstí to spravila dobrá snídaně. Dopolední program byl takový, že jsme sbírali barevné lístečky na louce nad hotelem (bylo to docela do kopce a nás s Otou docela překvapilo, že to ostatní po nočním dobrodružství vybíhají) a potom jsme v atlasu rostlin našli stránky z lístečků. Tyto květiny jsme měli najít.

Odpoledne postavila Pet květinový paměťák s fáborkama na rostlinách, kdy se za každou uhadlou kytku dostávaly body.

Večer, když jsme šli z večere nám Snape rozdál kartičky, na kterých byly ingredience do lektvarů, které jsme potom vařili a PILI! Nejvíce nás zaujaly tyto přísady: 1 žízala, hadí hlava, vlčí ocas, 3 krysí štětiny, vydrí jazýček, mamutí kost, netopýří oko, myší mozeček, ...naštěstí jsme vše zdárně nad ohýnkem uvařili, trochu jsme si u toho každá skupinka zatančily ? a dokonce všechny bez zdání vypili. My jako jediná skupinka jsme vše dělali ještě za světla, takže jsme mohli vidět „krásně“ zelenou barvu našeho lektvaru. Večer jsme si ještě zahráli hry, které pro nás připravil Mrzimor a šlo se spat?.

PEŤA KOPOROVÁ

SOBOTA

Ke snídani jsme měli ovesnou kaši. Potom se všichni připravovali na poslední soutěž. Boj o „Ohnivý pohár“ byla poslední a nejdůležitější celotáborová, protože mohla úplně zamíchat pořadím kolejí. První startoval Havraspár, který vedl po celou dobu tábora. Měl však velké změny ve složení, protože jim odjeli Šimon, Adriana a Martináč. Martináče nahradila Adélka, ale stejně to byla kolej s nejméně počtem lidí. Pak nastal trochu zmatek, protože se zapomněly připočítat nějaké body, ale nakonec startoval druhý Nebelvír s třiceti minutovou ztrátou. Po dalších osmi minutách Zmijozel a Mrzimor čtyři a půl minuty poté. Start byl na Gruntu v Blatinách, odkud se běželo do Krátké ke kravínu. Tam jsme se dozvěděli, že musíme splnit závěrečné zkoušky. Pořadí bylo libovolné, ale my (Zmijozel) jsme šli nejdřív na Kouzelné formule, kde se ze slov skládaly zaklínadla dvou libovolných kolejí, vymyšlené na začátku tábora. Jak jsem se později dozvěděla, nejčastěji bylo vybíráno zaklínadlo Nebelvíru. Tam nás kontrolovala Zlatka. Pak jsme šli po mezi dolů, kde se u prof. Hoochové (Evý Liščinské) konal Kouzelnický tělocvik. Bez ruk pověsit prádlo, strefit se do misky (už s rukama) a přidržet čtyři balonky mezi čtyřmi členy koleje. Pak jsme doběhli k Janě, kde bylo Přeměňování. Všichni se měli chytit lana a na tom se měla uvázat „osmička“, ale tak, aby nikdo nezůstal uvnitř uzlu. Naše kolej to měla jednodušší, protože jsme se tam potkali s Nebelvírem, který měl krátké lano, a tak jsme dostali dlouhý provázek, se kterým to šlo líp. Tam jsme také Nebelvír předběhli a vydali se na předposlední úkol ke kouzelné víle. Toto stanoviště nebylo příliš oblíbené, protože se musel nasbírat plný kelímeček borůvek. Nakonec u Martiny byla zkouška z Péče o kouzelné

tvory. Měli jsme si nazdobit svého vedoucího koleje. Ze Zdeňka, Davida, Adélky a Peti se tak stali krepovatí okřídlenці. Dejv a Adélka měli dokonce maskovací zbarvení z borůvek na obličejí. No a pak nám Martina s úsměvem oznámila, že ještě orienták na závěr. Ti malí běželi s vedoucíma koleje skoro přímo do cíle, ale ti větší běželi k Malinské skále, kam se nikomu nechtělo. Nakonec jsme se v cíli dozvěděli, že jsou z nás kouzelníci a naším posledním úkolem bylo „Přemístění“ zpátky do chaty. Boj o Ohnivý pohár (a tedy i celotáborová hra) dopadl následovně: první byl Havraspár, druhý Zmijozel, třetí Mrzimor a čtvrtý Nebelvír.

K obědu jsme si sami opékali špekáčky a pak následoval odpolední program, který vymýšlel Nebelvír. Nejřív se hrála vlajkovka. První hra byla v džungli, a tak po vítězství Zmijozelu a Havraspáru (kteří byli spolu) se hra přesunula do lesa o dost čistšího. Tam vyhrál Nebelvír a Mrzimor, takže to byla remíza. Pak se hrála schovka a nakonec se spěchalo zpět, abychom stihli večerí. Bylo filé bez citrónu s bramborama. Málem bych zapomněla, Bára si odpoledne opařila nohu, nemohla pořádně chodit, u večerě zamokřila židli (když si tu nohu chladila) a zpátky na chatu se vezla autem. Večer bylo vyhlášení, táborák, různé hry (třeba pexeso Sandy). Večerka byla trochu posunutá, a tak se v neděli nechtělo nikomu vstávat.

ANIČKA KOLAŘÍKOVÁ

NEDĚLE

Neděle pro nás v podkroví začala poněkud netradičně. Všichni jsme se vzbudili takřka zaráz. Otevřeli jsme oko a zjistili, že nad námi stojí hodná Evka, která nás dneska nechtěla nechat příliš zaspat – děkujeme za probuzení, jinak bychom možná spali ještě teď?. Dopoledne bylo ve znamení balení a „sranda štafetek“. Thomas během týdne zmapoval bezprostřední okolí Plškovíc Gruntu a Dejv se Zdenálem na této mapě vymysleli zákeřné tratě. Kontrola byla snad na každém objektu! Charakterem tyto štafety připomínaly spíš Micro-O. Šest úseků běžely čtyři tříčlenná družstva: A, B, C, D a všechny byly disk. Složení ani pořadí v kategorii disk si nepamatuju, ale to bylo nepodstatné. Byla to především zábava a pro mladší snad zajímavá zkušenost.

Po obědě jsme dobalili poslední věci, trochu jsme pomohli uklidit Grunt a abychom se moc nepletly šly jsme s Jančou a Pet naposled navštívit Hofrovi v jejich úžasné kavárničce. Postupně se vše rozjíždělo do svých domovů, a tak nás do Krátké na autobus došlo poskrovnu.

MARTINA

*** DIVOČÁK 2007**

Akosi mi prischla úloha napísať článok o viacdenných pretekoch s názvom Divočák ktorého aj tento rok pripravili poriadatelia z KSU . Moc Žabinakov sa tu neukazalo ale predsa som občas v lese zazrel dres Arnošta či Keňu a mohol s nimi zviest súboj v spoločnej kategórii (napokon víťazne) . Ja som sa zúčastňoval pretekov so skupinkou Kriminálnikov či po novom Beermental team .. takže o zábavu bolo postarané .. preteky boli pekné s kvalitnými mapami a super zázemím (dokonca aj kemp pre nočných ftákov) , škoda len dlhých tratí pre nás odpočívajúcich bežcov hlavne ja po teplotnom shocku , ktorý som utrpel po návrate z Austrálie, som tam príjam umieral .. celkovo však na mňa preteky urobili dojem . Pre malý počet prihlásených však nakoniec neprebehol SMYK na ktorý som ladiť celú sezónu formu takže to zase nevyšlo snád o rok mi to dopadne

* EMEJZETOU

PS: ospravedlňujem sa za krátkosť článku ale keďže sa tejto akcie moc žabiňákov nezúčastnilo ... tak... o čom? ... a príserý kriminálnikov vás asi moc nezaujímajú ...

27. až 29.7.2007 - Šumperský divočák 2007 - Nová Hradečná

D21K: 1. Blechová Lenka 143.22; 2. Sehnalová Tereza 149.58; 3. Jiráčková Jana 153.32; ... // D21L: 1. Horčíčková Eva 154.34; 2. Hlavová Hana 158.56; 3. Bochenková Ivana 159.20; ... ; 11. Šišková Vladimíra 240.30; ... // H21L: 1. Otruba Marek 187.14; 2. Hubáček Josef 187.21; 3. Král Václav 194.31; ... ; 10. Mazúr Martin 214.43; ... ; 19. Pátek Richard 310.41; ... ; 21. König Lukáš 360.42; ...

* PĚKNÉ PRÁZDNINY V ČESKÉM RÁJI.

Tradiční prázdninová akce proběhla o týden dříve, než je zvykem, 20.-21.8. Tentokrát se dějiště závodů přesunulo od Turnova na severovýchod, přímo do Malé Skály.

Tím, jak jsem se tam z Brna dostal, vás nebudu zatěžovat. Bylo by to bohapusté plýtvání papírem. Prostě jsem tam s Českými drahami se sto padesáti mintovým zpožděním nakonec dojel.

Scénář celého víkendu je již mnoho let stejný, tedy – v sobotu dva krátké závody (letos middle + lesní sprint), v neděli klasická trať. Celkové výsledky určí prostý součet časů ze všech tří závodů.

V kempu „Ostrov“ na břehu červenohnědé řeky Jizery se dalo potkat méně borců ze ZBM, než je na prázdninových závodech obvyklé. Z Jičína dorazil Pally a z Brna přijela skupinka „exotických“ Žabiňáků (rozuměj: na závodech je zase tak často nepotkáváme ?). Dvojice Saša a Kolbič navíc předvedla kolekci červeno-bílých ZBM retrodresů.

A závody? Middle byl pro většinu účastníků mnohem delším a intenzivnějším zážitkem než by si představovali. Nakřížené tratě přímo ve skalním městě Drábovna byly nádherné a náročné. Někteří závodníci se touto „krátkou“ etapou připravili o možnost promluvit do pozic na čelních místech.

Na odpolední sprint jsme byli odvezeni několik málo kilometrů k Turnovu. Časově přesně trefené tratě byly postavené v lese na vrcholu kopce. Větší množství skalních a terénních útvarů dalo příležitost k rozličným chybám. Cesty byly na mapě vytištěny šedou barvou, čarou tlustou několik mikrometrů, takže diskuse o tom, zda na mapě byly či nebyly, probíhala do večerních hodin. Jinak ale vládla spokojenost.

Nedělní klasika rozhodla. Závod byl postaven ve stejném prostoru jako úvodní middle. Takže znovu parádní skalní dobrodružství. Skalní věže, srázy, průchody, jeskyně a tak podobně. Delší kategorie měly tratě okořeněné o jednodušší přeběh zarostlým lesem. To aby nabraly potřebnou délku.

Tyto pěkné (mají to v názvu (:)) závody v zajímavých terénech (letos navíc bez „letního“ počasí) bych Vám všem chtěl do příštích let doporučit!

* RAJMO

11. až 12. 8.2007 - Pěkné prázdniny 2007 - Malá Skála u Turnova

D21C: 1.Šubrtová Věra 122.12; 2.Havlíňová Zuzana 125.01; 3.Dubská Šárka 130.57; ... ; 5.Kočová Hana 175.59; 6.Kadlecová Zlata 179.03; ... ; 9.Bendová Barbora 213.05; ... // H21C: 1.Žemlička Michal 104.57; 2.Procházka Zdenek 109.34; 3.Kolbaba Tomáš 110.55; ... ; 16.Jevsejenko Alexandr 174.16; ... // H21E: 1.Rajnošek Zdeněk 127.32; 2.Mrázek Jan 128.17; 3.Janata Martin 129.58; 4.Palas Jan 133.59; ...

* KOKOŘÍNSKO 15. – 19. 8. 2007

Tímto se pokusím všem nezúčastněným přiblížit, jaké že to bylo na tradičních 5-ti denních závodech Bohemia. A proč píšu článek zrovna já? Jednoduše proto, že ostatní se zalekli krutých terénů Kokořínska a uprchli kamsi do Švédska pod záminkou trénování...

I přes počáteční obavy ze zabíjäckého převýšení a map, jejichž převládající část tvořila barva černá v kombinaci s hnědou, to byly závody víc než vydařené!

Každé ráno nás vítala krásná mokrá louka za vesničkou Osinalice (díky sprchám se každý den více a více měnila v mokřad, místy i bažinu..), kde bylo centrum všech etap. Dost se divím, že Osinalice ještě nejsou celosvětově proslulou oblastí z hlediska chovu holubů a ptactva vůbec. Na zdejší farmě byl totiž vyvinut unikátní druh holubů s hustě opeřenými nohama a krkem nafouknutým do takových rozměrů, že jsme každým okamžikem očekávali praskavý zvuk...

K jednotlivým etapám by bylo zbytečné se vyjadřovat, protože se v zásadě ničím nelišily. Když už po páté běžíte tím stejným místem (kterým jste k tomu už 2x běželi minulý rok na mistrovství), připadáte si tu už úplně jako doma. Nevím, jestli to byl úmysl pořadatelů, ale sama za sebe musím říct, že jsem se každou etapu na toto místo těšila, protože jsem si aspoň jednou mohla říct, že vím, kde jsem (po bloudění ve skalách vítaná změna!).

Po závodě máme ještě spoustu času do vyhlášení. Naštěstí je tu také spousta možností co dělat. Hned na shromaždišti je možnost vyzkoušet si minizávod určený pro děti asi tak do 8 let. Nutno říct, že i starší ročníky si závod užívají, a hlavně – v cíli čeká pro každého diplom s Krtečkem!!!

No a pokud už máte závodění dost, čeká na vás hrad Kokořín, skalní bludiště nebo pověstmi opředený Říp. A konečně je tu 19. hodina a s ní i victory ceremony na Mělnickém náměstí. Hned na úvod rozjízdí komentátorská dvojice Mára&Vláda taneční výstup na zdejším pódiu a pak už se vyhrávají zabalené lahve vína Ludmila a nezabalené koláče.

Zpátky v kempu, ještě než se odeberete do spacáků, je ten pravý čas něco zapařit. Nejlépe Krtečkové pexeso nebo sedmu! Poslední večer děčka z TBM, ZBM a RBK spojili své síly, řekli si, že to pořádně roztočí a vymysleli nová pravidla původně karetní hry sedma. Pozorovatelé byli možná trochu zmateni, ale hráčům samotným bylo zřejmě vše jasné. A tak za ohromujícího jásotu mastili karty, podle jakéhosi (ostatním neznámého) klíče se zvedali a mezi stany běhali buďto k záchodům nebo k lampě. Než se stačil běžec vrátit, bylo dohráno a jelo se znova. Tato vylepšená forma se musí hrát zásadně za tmy, která dodává vůbec všem karetním hrám tu správnou atmosféru?

V Mělnickém kempu se v noci příliš nevyspíte. Rušivými faktory jsou: 1. hluchní, podroušení nebo naprosto zlití orientáči; 2. chrápající orientáči; 3. orientácké děti hrající sílené hry;

4. vlak, který vám jezdí asi 20 m od stanu a konečně za 5. kamiony, které vám jezdí asi 15 m od stanu. Ale komu by to vadilo, když další den se může opět těšit na staré známé kopce, skály, seběhy, vedro, déšť a taky spoustu supr zážitků!!!

* PÁJA

15. až 19.8.2007 - Bohemie 2007 - Osinalice

D14A: 1. Horčíčková Vendul 126:57; 2. Novotná Markéta 142:13; 3. Procházková Klára 142:14; ... ; 10. Hrušková Barbora 173:49; ... ; 17. Jemelíková Denisa 205:13; ... // D16A: 1. Svobodná Madla 163:37; 2. Teplá Karolína 165:29; 3.

Indráková Adéla 166:11; ... ; 6. Šulerová Pavlína 186:38; ... // D18A: 1. Mechlová Lenka 227:52; 2. Poklopová Lenka 228:18; 3. Kuncová Eliška 228:58 ... ; Svobodová Vendula disk; ... // F5: 1. Plíhal Tomáš 245:35; 2. Opletal Jan 257:44; 3. Tomeš Jaroslav 287:45; ... ; Jašek Otakar abs; ... // H21A: 1. Otruba Marek 308:42; 2. Kazda Jiří 323:35; 3. Teich Christian 323:40; ... ; 24. Pátek Richard 424:24; ... // H21C: 1. Henych Martin 267:25; 2. Ropek Rudolf 268:14; 3. Nehasil David 273:48; ... ; Prokop Petr abs; ...

* JESENICKÝ LABYRINT 2007

V čase od 24.-28.8.2007 sa konal v okolí obce Bedlna na Jesenicku letný pretek v OB s názvom Jesenický labyrint. Názov labyrint podľa mňa úplne nezodpovedal terénu, v ktorom sa preteky konali ale to je jedna z mála vecí, ktorá mi nesedela (tou druhou boli nové rúbaniská a ohrady v lese, ale na to organizátori vopred niekoľkonásobne upozorňovali). Inak išlo o technicky veľmi dobre pripravený pretek, so sympatickým registračným poplatkom v nádherných lesoch s pestrým terénom. Počet zúčastnených okolo 600 radil preteky do kategórie menších, čo osobne vyhladávam, masovkám nad 1000 pretekárov sa cielene vyhýbam. Náš oddiel bol zastúpený veľmi skromne, keďže veľa ľudí bolo v tom čase vo Švédsku, prípadne už na mapách bežali preteky ČSOB v júni alebo z iných dôvodov do Bedlna nešli. Celý pretek absolvoval ešte Ota Jašek, ktorý v Tesláckej rodine Jaškových hájil farby ZBM. Vďaka nemu sa na stupni víťazov v sobotu ukázali aj červeno-čierne farby nášho oddielu, keď skončil v sobotňajšom preteku klasiky H14B na peknom treťom mieste (foto). V sobotu figuroval vo výsledkoch H21E i Jan Palas. Priamo zo zhromaždiska si človek mohol vychutnať nádherné západy slnka, jednu dúhu (foto) a stádo kráv, ktoré si nás prvý deň prišlo "očuchať" (foto). Kto chcel sa mohol povoziť na malotraktore medzi stanmi, pretože jedným z hlavných sponzorov bola firma Mountfield. Kto behal na predchádzajúcich pretekoch v tejto oblasti už asi tuší, že popis vytráť boli pomerne jednotvárne, väčšina kontrol bola umiestnených na skalách, kameňoch, prípadne pod kamennými zrázmi. Na postupoch sa ale dalo stretnúť čokoľvek, najviac zastúpené boli húštiny, vysoký trávnatý podrast, strže a melioračné ryhy, bažinky a hlboké doliny. Ja som okrem toho stretol dvakrát dve divé svine. Neviem, či to boli tie isté, ale podľa počtu vyležaných miest na lúčach by som povedal, že ich tam muselo byť oveľa, oveľa viac. Trate staval Milan Bílý. Považujem ich za veľmi vydatené, to čo jednu chvíľu vyzeralo ako zber hribov, keď za sebou išli dve kontroly s relatívne jednoduchou dohľadávkou sa vzápätí zmenilo na kritické rozhodnutie o ďalšom postupe. Mnoho ľudí vrátane mňa neostalo dostatočne v strehu a chybovalo. Rozhodovanie sťažovala hlavne bohatá kombinácia rôznych priebežných terénov s reliéfom. Špecialitkou miestnej mapy bolo snáď to, že väčšina hraníc porastov boli v skutočnosti menšie priesečky, takže sa často po nich dalo bežať rýchlejšie, než je človek normálne zvyknutý. Za tri dni sme absolvovali 3 denné preteky plus supersprint a jeden nočný závod. Spolu s tréningom sme tak v kategórii H21A mohli navštíviť za tri dni v lese asi 75 lampiónov na tratiach o celkovej dĺžke okolo 40 km. V supersprinte sa štartovalo v minutových intervaloch na ploche tak asi 0.5 km2 do scorelaufovej zmesi šípkových a borovicových húštín s početnými skalkami a kameňmi, takže si asi viete predstaviť to mravenisko, ktoré týmto vzniklo. Veľmi príjemný víkend v príjemnom prostredí, ktoré vďaka chýbám na trati s odstupom považujem za dobrý tréningový tábor, než za úspešne zvládnutý pretek. Naučil som sa napríklad, že keď je v skorelaufe povinný úsek z kontroly 102 na zberku, tak cieľom je vlastne kontrola 102! To vedieť pred závozom, tak sa veci vyvíjajú možno úplne inak.

Pekný výlet do západných Čiech bol bohužiaľ tiež príkladom chaotického prihlasovania nášho oddielu, čo nám u usporiadateľov nerobí veľmi dobré meno. Aj keď som prišiel prezentovať oddiel ešte vo štvrtok večer, boli už na našom hárku papiera rôzne poznámky typu kto čo už individuálne zaplatil, boli tam Jaškovi s kódmi ZBM s poznámkou, že sú registrovaní v TBM, navyac v tom boli nejaké desaťkorunové chyby, ktoré sme museli doriešiť, čím sme značne zamestnali osobu na prezentácii, pani to našťastie brala ako súčasť svojej práce. Bol tam Jan Palas, od ktorého si možno v tom zvätku organizátori vypýtali znovu už zaplatené štartovné, v každom prípade mu

týmto odkazujem, že mi dlží Kč 250. Myslím si, že keď už máme veľmi dobrý systém prihlasovania na internete, mali by sa všetci v záujme dobrej povesti oddielu v prvom rade prihlasovať cez oddiel. V prípade, že z nejakých dôvodov urobili inak, je prejavom slušnosti informovať oddiel alebo osobu, ktorá oddiel prezentuje o vzniknutej situácii, dohláške a pod. Tým pádom prezentujúci vie do čoho ide a môže prípadne bez obáv jednorázovo vyrovnáť celý oddielový účet a dorovnať si potom chýbajúce peniaze s jednotlivcami a nepreťažovať zbytočne organizátorov riešením čiste osobných či oddielových problémov. * Konečne to sem niekdo napsal! fd *

* MATĚJ LEXA

25. 8. 2007 - Jesenický Labyrint 2007, noční OB - Bedlno u Jesenice

H21: 1.Hovorka Jan 49.12; 2.Henych Petr 52.57; 3.Váňa Petr 53.39; ... ; 12.Lexa Matěj 72.37; ...

25. 8. 2007 - Jesenický Labyrint 2007, supersprint - Bedlno u Jesenice

H15-60: 1.Rambousek Karel 10.32; 2.Bořánek Petr 11.31; 3.Pešek Ondřej 11.56; ... ; 22.Lexa Matěj 16.03; ...

23. až 26. 8. 2007 - Jesenický Labyrint 2007 - Bedlno u Jesenice

H14B: 1.Chloupek Adam 103.57; 2.Klouček Martin 109.25; 3.Vít Zakouřil 111.31; ... ; 8.Jašek Otakar 126.19; ... // H21A: 1.Kunc Petr 155.57; 2.Král Aleš 165.16; 3.Kamaryt Tomáš 171.17; ... ; 10.Lexa Matěj 185.04; ... // H21E: 1.Hovorka Jan 149.29; 2.Žemlík Pavel 152.56; 3.Mrázek Jiří 161.06; ... ; Palas Jan abs; ...

*** NEMO ME IMPUNE LACESSIT**

Hmm, takže letošní Východky... Máme tu lichý rok, takže je pořádko hradecké PHK. Prostor byl dlouho dopředu jasný, lesy kolem Vyhnánova jsou velké, mapy existují, chatový tábor skýtá dokonalé shromaždiště, tak není problém... Tedy pořadatelé nemají problém. My, kteří se chceme zúčastnit a nejsme motorizovaní ten problém velmi brzy odhalujeme...

Cesta ale nakonec byla celkem příjemná... Tedy do Dvora Králové, kde jsme sice málem zapomněli vystoupit z rychlíku rafinovaně maskovaného do podoby motoráčku, což byl zase problém při nastupování... Ve Dvoře jsme učinili postupně dva docela zásadní objevy. Za první: Do místní obdoby městské hromadné dopravy se nevejdete. Za druhé: Z vlakového nádraží na autobusové to za půl hodiny nestihnete. Zakotvili jsme tedy na mostě přes Labe a jali se žhavit telefony. No nakonec jsme se po třech dávkách všichni šťastně dostali do deset kilometrů vzdáleného kempu...

Prezentací a žluté identifikační pásky raději nebudu rozebírat a vrhnu se rovnou na etapu. Byl to middle a běželo se v té západnější, větší, kamenitější a hezčí části lesa. Byl to vcelku pěkný závod. Já osobně sice tratě od Jančy Pančy moc nemusím, ale jako prázdninový poběhání to nebylo špatný.

Teď by možná stálo zato nahlédnout do výsledků... Za normálních okolností určitě, ale mám takový dojem, že na těchto závodech o to tolik nešlo. Působilo to na mě spíš jako velká pařba a rozloučení se s létem... Je tedy zřejmé, že večerní program byl daleko zajímavější a dalo by se toho o něm napsat daleko víc. No zajímavější..., byla to zatím spíš taková předehra k následujícímu večeru, kdy byla v plánu diskotéka a to okořeněná účastí bikerů. No jak už jsem psal, les byl velký, takže pořadatelé neměli problém. Alespoň to tak z pozice závodníka v orientačním běhu nevypadalo... Ale zpět k prvnímu večeru. Zabalil jsem to docela brzo a nevím úplně přesně, co se dělo, ale docela mě zaujal jeden mezičas... Konkrétně 2 minuty 50 vteřin... Kdo tam byl pochopí, kdo ne, nemusí vědět :-)

Ráno nás přivítalo opět spíše podzimní počasí a vyhlídky na klasickou trať. Použita byla stejná mapa jako včera, takže další klasika na desítce... I stavba tratí zůstala v rodině. Dnes to měl pod palcem Panchy. Závod to zase nebyl špatný, i když na klasiku byl ten les podle mě moc malý, plochý a přehledný. Prostě žádná výraznější volba a obtížnost trati spočívala téměř výhradně v dohledávkách. Chtělo to prostě letět...

Po závodech přišlo ospalé čekání na večer. Tedy alespoň pro ty, kteří zůstali v centru závodů. Tam se skutečně nic nedělo... Zábava pak začala pomalu začínat až kolem osmé. Dělo se toho hodně a byl to docela nářez. Rozebírat tady, co se přesně celý večer odehrávalo tady nebudu. Ne, že bych si to nepamatoval, nepožil jsem ani kapku alkoholu, ale myslím, že to nemá cenu. A jestli někteří čekáte na větu: „V Praze se kalí jinak“ a popis toho, co se dělo mezi půlnocí a jednou v noci, tak vás zklamu. Ohledně toho mám na srdci jen dvě věci:

Za prvé: Všem, kteří se mnou měli, mají nebo budou mít něco společného bych rád vyřídil, to, co stojí v nadpise tohoto článku a rozšířil to i na svoje kamarády...

Za druhé: Velmi si vážím toho, že jsme Víc než oddíl...

Tak to by bylo... Po sobotě pak přišla neděle a poslední, hendikepová etapa. Tentokrát se běželo ve východní části lesa a mapa byla oproti loňskému mistrovskému víkendu poněkud zvětšena. Bylo to potřeba, jelikož dnešní zkrácená klasika měla blíž k té klasice, než k té zkrácené... V cíli se ujal komentování Běda, takže to dnes v centru vypadalo skoro jako na federálech. V lese bylo opět vše v pořádku. No teda vlastně... nebylo. Radil jsem v lese závodníci, která měla v mapě kontrolu s kódem 213, ale v popisech kód 231. Jak to nakonec dopadlo nevím...

Po závodech následovalo důstojné vyhlášení, na němž nechyběl ani Bóřa, který téměř šokoval třetím místem v elitní kategorii. Kdyby nebyl Olaf šestý na MS, tak je to asi tutověj výkon měsíce. Konkurence na Východkách byla letos fakt dobrá...

Letošní Východky byly rozhodně povedené a nenajde se moc věcí, na které by si mohli závodníci stěžovat, ale přesto jsem si musel po jejich skončení položit jednu otázku... A teď ji pokládám všem. Ti co na letošních Východkách byli mě asi pochopí... Má vůbec smysl na takovéto závody jezdit?

* A má cenu se prát? fd *

kompot názorů na myopera.com/onoss

* ZELDA

31.8. až 2.9.2007 - Cena východních Čech 2007 - letní tábor Vyhnánov

D14A: 1. Novotná Markéta 85,40; 2. Kolářová Renáta 93,41; 3. Kožinová Anna 93,57; 4. Jemelíková Denisa 94,53; ... ; 15. Koporová Petra 121,23; ... ; 18. Chromá Kateřina 130,56; ... // D21A: 1. Labašová Katarína 162,31; 2. Wicha Iwona 164,18; 3. Petrová Daniela 166,17; ... ; 11. Tvarůžková Petra 174,46; ... ; Bukovacová Alena disk.; ... // D21E: 1. Górnicka-Antonowicz 149,33; 2. Brožková Radka 150,11; 3. Heczková Bohdana 150,25; ... ; 25. Palátová Petra 207,20; ... ; Jindřišková Martina disk.; ... // H14A: 1. Schuster Marek 91,51; 2. Kos Oldřich 91,56; 3. Jakoubek Jakub 97,28; ... ; 19. Jašek Otakar 128,07; ... // H16B: 1. Petržela Jan 114,24; 2. Zimmermann Štěpán 115,25; 3. Kamenický Jakub 116,04; ... // H18B: 1. Zimmermann Jakub 126,49; 2. Hájek Daniel 132,13; 3. Nykodým Miloš 136,54; ... ; 10. Klusáček Matěj 150,29; ... // H21B: 1. Kunz Martin 170,43; 2. Kokojan David 175,35; 3. Sístek Daniel 185,36; ... ; Drábek Jan disk.; ... // H21E: 1. Procházka Jan 168,44; 2. Hepner David 169,27; 3. Bořil Tomáš 170,08; ... ; 14. Stehlík Martin 177,27;

... ; 22. Bukovac Maroš 190,56; ... ; Zelinka Jiří disk.; Dědic Filip disk.; ... // P4-E2: 1. Malý Ondřej 24,11; 2. Kopecký Ondřej 24,22; 3. Otrusina Jiří 24,35; ... // P4-E3: 1. Kafka Miloš 25,09; 2. Kopecký Ondřej 25,28; 3. Stulíková Barbora 35,06; ... ; 8. Hájek Petr 42,54; ...

* Výsledkový miniservice:

6. až 8. 7. 2007 - ADVANTA Cup 2007 - Šediviny

D21A: 1.Heczková Bohdana 148.16; 2.Rufferová Iva 156.30; 3.Stehnová Zuzana 156.53; ... ; 12.Ehlová Pavla 214.06; ... // H21A: 1.Štěrba Zbyněk 156.28; 2.Dlabaja Štěpán 160.29; 3.Heczko Robert 161.46; ... ; 6.Ehl Jiří 170.37; ...

* arnošt

Tak a nyní můžete ztrestat rozhovory:

JÁRA / MED, O-RINGEN

Nazdar Járo, letos to byla tvoje poslední účast na MED a své předstartovní cíle být jednou na velké bedně jsi výrazně překonal. Takže u tebe vládne asi maximální spokojenost.

To určitě, hodně velká. Byl to fakt zvláštní pocit vyhrát na MEDu po takové zvláštní sezóně. Cejle rok se zlepšuješ, závod od závodu a pak na MEDu máš tu největší formu, tak to je fakt velké zážitky.

Prvním závodem byl sprint, tam ti k medaili chybělo šest vteřin. nechals je tam někde?

Nechal jsem je v jednom průchodu, kterej byl označen jako privát, ale vběhla tam polovina závodníků, takže si to nemůžu vyčítat, že za to můžu já, protože to bylo fakt divný.

Jak ten sprint byl postavený? řed MEDem jsi říkal, že nemáš natrénovanou rychlost a sprint si nevěříš, takže to asi jenom o rychlosti být nemohlo.

Řekl bych, že to bylo spíš jenom o rychlosti. Byla vždycky v podstatě jenom jedna volba, běžet rychle a hlavně se neztratit v těch uličkách. Tohle bylo asi nejtěžší. Mezi těma dvěma diváckejma úsekama tam to bylo docela těžký, pak tam byla možná jedna volba, ale to bylo asi tak nastejno. Asi to bylo o rychlosti a možná jsem na tom nebyl tak špatně, jak jsem předpokládal

Královským závodem je jako každý rok klasika. Tam jsi dokázal zopakovat své

Šumperské vítězství, i když to letos nebylo tak výrazně suverénní. jak bys ten výkon zhodnotil?

Zprv jsem to vůbec nečekal, takže bych řekl, že to byl fakt dobrý závod z mé strany a rozhodně si toho cením víc než v tom Šumperku, protože v tom Šumperku jsem na to měl fakt natočený, neměl jsem žádné problémy a tady tohle byl o dost větší zážitek, vyhrát po takovéhle debilní sezóně, kdy na začátku běháš třináctý místa, jseš úplně v prdeli a skoro tam brečíš v cíli, pak vyhrát, tak to je fakt skvělejší zážitek.

Kolem Egeru je to nejkopcovatější část Maďarska, takže ten závod asi nebyl úplně zadarmo...

No zadarmo určitě nebyl, to mě právě docela překvapilo. Nebylo to zas až tak těžký, ale ne že by to zas bylo lehký. Myslím, že ti běžci, kteří měli natočeno měli fakt velkou šanci, o dost větší než ti mapaři a to mě právě docela zaskočilo, že jsem dokázal běžet fakt na úrovni ale druhý den jsem byl zase mrtvej.

Druhý den jsi právě finišoval taktéž zlatou štafetu v osmnáctkách. Na třetím úseku jsi prohospodařil poměrně velký náskok. Jak to probíhalo na trati z tvého pohledu?

Já jsem zas tak špatně neběžel, akorát jsem tam nechal dvě minuty na jedné kontrole, která byla alespoň podle mě docela zvláštní. Bylo to v čistým lese, jedna jáma. Tam se s tím opravdu nedá moc nadělat, když nevíš jestli jseš vpravo nebo vlevo a pak jsem tam nechal

v podstatě asi ty dvě minuty tím během. Byl jsem asi unavený a už mě to tak netáhlo, jak na tý klasice.

Ty štafey byly poměrně vyrovnané, což na MEDu nebývá vždy úplně pravidlem. jaká byla stavba tratí?

Myslím, že to bylo postavený dobře. Akorát pak se přebíhala silnice a byla tam taková jedna volba, což mě řekli, že mám jít přes všechny údolí, což podle mě nebyla nejlepší varianta, takže jsem tam docela chcipl, což bylo docela špatný pro další závod, protože jsem byl docela mrtvej a protože jsem nevěděl, jestli mě někdo doběhne a nebo ne, protože jsem nevěděl jaké jsem měl náskok, takže zajímavý.

Téměř už se stává tradicí, že česká reprezentace je v této věkové kategorii nejlepší a téměř neporazitelná. Čím si myslíš, že to je?

To si netroufám odhadovat, ale možná to je tím, že ti lidi se na to tady v tomhle věku ještě docela soustředí, mají nějaký svý cíle a možná potom poznají, že ten orienták není všechno v tom životě, takže se možná na něco vykašlou a nedělaj pro to tolik. To je možná to hlavní. Ten vrchol má vlastně hodně lidí v těch šestnácti a pak zjistí, že ten orienták fakt na tom světě není to nejdůležitější, což je teda asi pravda, myslím si, ale jde to určitě skloubit s tím trénováním.

Jak už jsem říkal na začátku, tohle byl pro tebe poslední MED, protože příští rok už jsi junior. Takže co ty a Švédsko?

Tak předně je jako každý rok velká výzva trénovat konečně celý tréninkový rok, což se mě ještě nikdy v životě nepovedlo, takže rozhodně to nebalím, to říkám rovnou. Asi to nezabalím, i když budu nemocnej celou zimu, protože jsem zjistil, že to fakt nemá cenu, to zabalit. Určitě to je velká výzva. Teďka se budu snažit se do toho Švédska ještě někdy podívat, klidně na vlastní pěst s Bořkem do toho našeho oddílu. Potočit tady někde v těch terénech, i když to třeba je někde na druhý straně šest set kilometrů od toho centra juniorského, ale myslím si, že furt je to lepší než točit někde v Brně.

Právě na tvůj nový klub jsem se chtěl zeptat. Může to mít na nominaci, že jsi členem Järly, případně prozrad' něco o tom klubu.

Jen díky tomu se na juniorský určitě nenominuju, protože severský klub má už hodně lidí a k tomu se rozhodně nepřihlíží, jestli máš švédské klub nebo ne.

Já měl na mysli spíš zkušenosti, které ti může švédský klub poskytnout.

Já si myslím, že ne, protože kdo chce, jede na tady ten zájezd do Švédska a tady získáš taky nějaký zkušenosti a myslím, že většina orientáku už v tom Švédsku někdy byla a někdy se tam ještě podívá, takže si myslím, že asi ne, navíc to Švédsko není tak exotický. Jinak ten klub je docela v pohodě, já nevím co bych ti o tom takhle do rozhovoru říkal.

Prvními závody, které jsi za Järly běžel byl letošní O-ringen. Zkus popsat tu atmosféru. Asi je to nesrovnatelný s čímkoliv, co jsi doposavad běžel.

Je to určitě nesrovnatelný. Když tam přijdeš a všude kolem tebe furt chodí lidi a když přijdeš do kempu a ani nevíš kterej máš mít a je to nějaký písmeno až v půlce abecedy, tak to je fakt zážitek. pak ta cílová aréna, kde máš osm koridorů na doběh a musíš trefit ten svůj, ještě diváci, je to fakt skvělý. Ještě k tomu to bylo se světovým pohárem, takže se dalo dívat na ty dobrý běžce, takže to bylo skvělý.

jak bys to zhodnotil výsledkově? Ten konečný výsledek tuším v šesté desítce je asi pod tvé možnosti.

Po třetí etapě, která se mě mou vlastní chybou nevydařila, to už pro mě nebylo o celkovém výsledku. Ze začátku jsem si říkal, že by to mohl být dobrý celkový výsledek, ale pak už to byly jen jednotlivé závody a bylo mi jasné, že celkový výsledek už nebude moc dobrý.

Kdy plánuješ běžet zase něco za Järlu, nebo se podívat na sever?

Ten náš kouč tam mám nabídl, že můžeme přijet na troje štafety, na 25mannu a na Švédský mistrovství a Smolands, ale švédský mistrovství je proti klasice a pak bych ještě nemohl běžet český mistrovství, takže to je docela smutný, takže na to asi určitě nepojedem. Na 25mannu a na Smolands, tam bychom jeli rádi, ale nevím, jak to budeme stíhat se školou, protože příští rok maturuju a udělat si dva takový týdenní výlety nevím, jestli je zrovna vhodný. Na jedno pojedem určitě, za každou cenu, ale na obě nejspíš ne.

Děkuju za rozhovor a přeju ať se daří jak na mezinárodní scéně, tak v Čechách.

Taky děkuju a chtěl bych vzkázat všem, že to nikdy nemaj zabalit.

STEEVE / MED

Nazdar Steve, po loňské účasti, kdy sis neodvezl ani jednu medaili si letos odvážíš rovnou dvě zlata, takže asi vládne maximální spokojenost.

Spokojenost je určitě skvělá, protože ten sprint se mi povedl, ale na druhou stranu, když jsem teďka po tom měsíci vzpomínal na to, jak jsem tam běhal, tak ta klasika se mi rozhodně nepovedla a na těch štafetách jsem tam nechal na jedné kontrole tři minuty, ale medaile z toho byla a myslím, že ty výsledky špatný nebyly. Sprint jsem vyhrál, klasika devátý místo a štafety jsme taky vyhráli, takže myslím si, že to byl určitě velký úspěch.

Ten sprint jsi vyhrál poměrně suverénním způsobem. V cíli jsi měl náskok něco málo přes půl minuty. Jak to probíhalo na trati. Byl jsi si svým vítězstvím jistý už během závodu.

Ta trať byla hodně rychlá, nebylo tam nic moc těžkého, ale tím jak byla rychlá, tak to bylo důležitý umapovat, bylo tam hodně průchodů a to se muselo umapovat v té rychlosti a to si myslím, že dost lidí nezvládlo. Já jsem tam v podstatě neudělal žádnou větší chybu, maximálně tak chyba do pěti vteřin a ty jsem

udělal tak dvě, takže na diváckým přeběhu, ten byl asi po pěti minutách závodu jsem netušil. Věděl jsem, že jsem neudělal chybu, ale netušil jsem jestli jsem první.

Jak se ti ta trať líbila. V poslední době se stává trendem, že ty sprinty bývali hodně mapové o ničem. potvrdilo se to i letos?

No o ničem, ono to nebylo těžké, ale tím, že to bylo rychlé to podle mě splnilo přesně ty parametry sprintu, protože to bylo rychlý a zároveň to bylo těžký to umapovat.

na té klasice, na hlavním individuálním závodě jsi skončil devátý, což rozhodně není špatný výsledek, ale i tak jsi byl posledním z Čechů. Jak by jsi hodnotil ten svůj výkon?

Byl jsem sice poslední, ale v podstatě na třinácté kontrole, což byla rádiówka před cílem jsem ještě tak špatně nebyl, ale pak mě prostě došly síly a na tom dalším postupu jsem dostal od těch nejlepších skoro minutu a půl, což bylo myslím rozhodující a pak už těch pár postupů do cíle, což byly asi tři, tak tam už jsem tolik nedostal, ale už jsem cítil, že jsem mrtvej.

Jaká ta klasika byla? Kolem Egeru je to asi nejkopcovatější oblast v Maďarsku.

Já jsem čekal, že ta klasika bude hodně kopcovatá, ale vlastně tam byla taková jakoby náhorní plošina, takže těch kopců bylo víc až v závěru, kde bylo jedno takový dost prudký údolí a pak ještě ze začátku tam bylo takový jedno málo prudký údolí, takže těch kopců tam tolik nebylo, i když to mělo být v horách, ale samozřejmě bylo to náročné.

Posledním závodem byly štafety, ze kterých máš druhé zlato. Ty jsi na třetí úsek vybíhal s poměrně velkým náskokem, ale z výsledků se zdá, že jsi na trati měl velké problémy s Estoncem. jak to probíhalo na trati v závěru?

V podstatě jsem vybíhal s tím třetí minutovým náskokem a tuším na sedmé kontrole, kde mi říkal Honza Petržala, kterej šel první úsek, že si mám dávat bacha, tak jsem si bacha nedal a trochu jsem pohledal a vlastně na další kontrole, to byl takovej krátkej postup, jsem se otočil a viděl toho Estonce, kterej šel ty tři minuty za mnou, takže byl tak pět, deset vteřin za mnou, tak jsem si říkal, že teď to musím narvat. Nedíval jsem se vůbec pod nohy, i když tam byla těžká podložka, tak jsem si říkal, že to musím narvat a budto mu zdrhnu nebo uvidíme, jak to půjde dál. A vlastně na

tě deváté kontrole byl ještě se mnou a když jsem se ohlížel cestou na desítku, tak jsem ho neviděl a potom, když jsem se díval do mezičasů, tak jsem ho na tu desítku vojel asi o půl minuty.

Jaká byla stavba tratí. Ty štafety byly neběvale roztrhané. jediná dvojička, která doběhla spolu jsi byl právě ty a ten Estonec.

Ty štafety byly hodně kopcovatý oproti tě klasice. Byly vlastně v tom nejkopcovatějším terénu. Byla to vlastně část mapy, na které se běžela klasika. A stavba tratí, já myslím, že byla dobrá, bylo tam hodně farst.

Čím si myslíš, že to bylo, že se to tak neběvale roztrhalo? Ostatní kategorie tak roztrhané nebyly.

To těžko říct Nevím jestli tam měli nějak slabší. Když jsem se díval do výsledků, tak pouze Češi měli všichni časy pod čtyřicet minut. Zas tak lehké to nebylo. Byly tam různé závrtvy, těch tam teda moc nebylo, různé skály a takové věci, takže myslím, že asi náročností terénu.

Jak už se stává v posledních letech tradici Češi opět vyhráli soutěž národů. Čím si myslíš, že to je, že právě v této věkové kategorii je naše reprezentace téměř neporazitelná?

Tak to těžko říct. Já nevím, to je dost těžká otázka. Co na to říct. Nejezdí tam švédská reprezentace, nejezdí tam v podstatě ani Fini ani Noři, tak těžko říct, jestli by byli třeba lepší. Ale proč jsou Češi nejlepší, to fakt nedokážu odhadnout.

Jak byl letošní MED zvládnutý po organizační stránce?

Já myslím, že byl zvládnutý perfektně. Bylo tam pár chybek, ale ty byly takové malé. Já bych to hodnotil hodně kladně.

Příští rok už jsi osmnáctka, takže tě opět čeká MED, ale ve vyšší kategorii. Takže jaké jsou tvé cíle?

Příští rok je MED ve Švýcarsku a to se asi uvidí přes zimu, jak budu běhat, ale určitě bych tam chtěl jet. Nevím jestli nějaká medaile je reálná, ale samozřejmě nějaké dobré umístění by to chtělo.

Děkuju za rozhovor a přeju ať ti výjde nejen ta nominace a případné úspěchy na dalším MEDu, ale i zbytek letošní sezóny.

Díky.

Milouš N. / MED

Nazdar Ovco, před odjezdem na letošní MED se mi tě nepodařilo zastihnout na rozhovor, takže zpětně. S čím jsi na svůj druhý MED odjížděl?

Odjížděl jsem tam s nadějí, že bych mohl získat nějakou medaili a aby se mi to líbilo a zaběhl něco slušného, což se podařilo. Štafety se docela vydařily.

Takže jak jsi zpětně spokojený se svou účastí na MEDu?

Sprint se mi nepodařil, navíc jsem si vybral špatné boty, takže jsem asi dvakrát nebo třikrát spadl. Jednou na přeběhu tam jsem se válel snad pět, šest vteřin, což mě potom ve výsledcích posunulo asi o deset míst dozadu, protože to tam byla na vteřinky. Mohl jsem být do desátého místa i s těma chybama. Ty boty hrály taky svou roli, prostě se mi to nepodařilo. Klasiku jsem chtěl jít bez chyby, což se mě dařilo tak do tří čtvrtě trati, tam jsem udělal tři a půl minutovou chybu, což mě stáhlo taky asi o osm, deset míst dozadu. Prostě blbá chyba, v hustníku jáma. Já jsem tam zpanikařil pak už ke konci a jenom jsem to tam šukal a ani se moc nekoukal do mapy, prostě takovej špatnej pocit. Nakonec jsem s tím byl docela spokojenej devatenácté nebo osmnácté místo myslím. Ale i kdybych to šel bez chyby, tak by mě Jára dal docela kládu, tři, čtyři minuty. Nepochopil jsem jeho výkon.

Na tom sprintu jsi byl vlastně až čtyřadvacátý a tuším, že dokonce poslední z české reprezentace. Svě problémy už jsi popsal, ale ta časová ztráta byla poněkud větší. V čem tedy byl ten hlavní problém?

Na druhou kontrolu jsem dostal minutu. Nepochopil jsem jak byly zmapované stánky s občerstvením a tak. Bylo to nějaké červené obdélníčky a já jsem vůbec netušil, co to znamená, takže jsem vběhl úplně do jiného objektu. Po půl minutě jsem to pochopil a dostal jsem na tu kontrolu minutu a ke konci trati jsem ještě vběhl do jiného průchodu, takže to byla další půl nebo tři čtvrtě minuta a taky ty boty mě nějaké vteřinky stály, takže jsem nakonec dostal, nevím kolik, minutu a půl. Prostě chyby a navíc ty špatné boty. Psychiku mě to nezlepšilo když jsem hodil hubu a sbíral jsem se na přeběhu, takže jsem byl takový vydeptaný z toho, smutný po závodě. Na sprintu jsem chtěl zaběhnout. Stejně jako vloni

jsem startoval ve čtvrté skupině, té nejsilnější a stejně jako vloni jsem z Čechů skončil poslední.

Jaký ten sprint byl? Mluvíš o chybách, daly se tam ty chyby vyrobit, nebo to bylo více méně lehké a ty chyby pramenily jen z velké rychlosti?

Pár průchodů a nebezpečných situací tam bylo, hlavně na začátku, jak se běželo v tom podhradí, tam navíc ještě něco stavěli nějakí dělníci. Tam se dala udělat ta chyba, taky jsem ji udělal. Pěkný terén, pěkné město. Líbilo se mi to, akorát jsem to zkazil.

Hlavním závodem byla klasika. O té už jsi taky mluvil. Dařilo se ti tam líp než na tom sprintu, ale i tak jsi dostal od Járy šest minut. Jak to tedy pro tebe probíhalo?

Jak už jsem říkal, já jsem s tím závodem spokojený. Akorát mě vadilo, že už od první nebo druhé kontroly se mě chytil nějaký Portugalec a ten se mě držel strašně dlouho. Pak jsem ho ztratil v nějakém hustníku. Strašně mě deptalo, jak za mnou běžel, funěl na mě, vůbec se nekoukal do mapy. Znervózňoval mě a pak z toho vzešla ta chyba, kterou jsem tam udělal, protože jsem se snažil zrychlit, ale jinak celkově jako závod pěkný, pěkný terén a bylo to dost do kopce.

Právě na tu stavbu trátí jsem se chtěl zeptat. Z parametrů to nevypadalo zas až tak strašidelně, ale přece jenom kolem Egeru je to v podstatě nejkopcovatější oblast Maďarska. Jak to tedy bylo postavené, co se týče kopců a voleb?

Na začátku to bylo na plotně s malými mírnými kopečky a ke konci, když už se dobíhalo, takový poslední kilometr a půl, tak se to začalo zvedat, tam to bylo docela na sílu. Tam už jsem nemohl.

Svoji první medaili MEDu si odvážíš ze štafety a je rovnou zlatá. Ty jsi běžel druhý úsek, který jsi z přehledem vyhrál. Na startu s tebou byl v kontaktu pouze tuším Bělorus, nebo někdo takový. Jak ten závod probíhal? Byl to sólo závod?

Dobíhal Dusky, kterej mě dal náskok asi pěti vteřin, za mnou běžel ten Bělorus, kterého jsem už na mapovém startu neviděl, protože to bylo strašně prudce do kopce, ten adrenalin a to všechno zapůsobilo, tak jsem byl strašně rychle nahoře. Už od druhé kontroly jsem ho neviděl ani za sebou, když jsem se otáčel.

Závod mi vyšel. Pak tam byla jedna volba, kterou si myslím jsem zvolil dobře. Byly dva velké hřbety a na tom druhém byla kontrola nahoře, ale z druhé strany. Šel jsem to přímo přes ně a nakonec se ukázalo, že to bylo asi o minutu rychlejší. Vzadu, asi ve tři čtvrtě trati byl takový malý pytlík a když jsem z něho už vybíhal, tak jsem viděl jak do něj vbíhá vláček, který byl za mnou, takže jsem věděl, že mám tři, čtyři minuty náskok, tak jsem si to začal víc kontrolovat, trochu jsem zpomalil. Ke konci v pytlíku jsem zas stejně udělal minutovou chybu, teda dvě půlminutové na dvou kontrolách. Nakonec jsem to dotáhl na prvním místě, takže docela dobrý.

Jaké to pak bylo v roli diváka sledovat Járu, který ten slibný náskok poměrně prohospodařil, i když to nakonec dopadlo dobře.

Ty jo, to bylo strašně úplně. Ten pocit, že jsme mu dali náskok tři minuty a všichni jsme věděli, že to pro něj bude docela složitý, protože ta psychika tam taky hraje roli a doufali jsme, že je natolik zkušený závodník, že ty tři minuty prostě nedokáže ztratit. Ale pak když jsme stáli na diváckém průběhu a Dusky jsme tam byli asi po třiceti minutách a Jára se tam po třiceti minutách neukázal, po třiceti třech minutách neukázal, až nakonec po třiceti čtyřech minutách, tak to byl takovej stres. Už jsme čekali, že to nedopadne dobře, ale nakonec to byl úplně nádherný pocit, doběhl první, ale ten Mathias Kyburz, který ho doběhl startoval asi z šestýho místa na tom třetím úseku a doběhl druhý asi o patnáct vteřin, nebo dvacet za náma, tak to je prostě borec. To se prostě nedá ani nijak říct.

Česká reprezentace, jak už se stává v posledních letech tradicí, vyhrála soutěž národů. Čím si myslíš, že to je, že právě v této věkové kategorii je naše reprezentace téměř neporazitelná?

Já si myslím, že u nás právě ty děcka a dorostenci trénují už od malička a docela hodně. Dalo by se říct, že taková třetina až čtvrtina z nich odpadne z důvodu přetřénování a že už je to přestane bavit. Není to jak třeba ve Švédsku nebo v Norsku, kteří vůbec nejezdí na ty dorostenecké akce a začínají v podstatě až od juniorů a tím si myslím, že to je.

Jak byl letošní MED zvládnutý po organizační stránce?

Organizačně dobře, ale ten loňský byl mnohem pěknější. Treba ty terény. Prostě to Maďarsko je takové nezajímavé, holé kopce, dubový les, kameny. Furt máš kameny pod nohama. Moc se mi to nelíbilo. To Slovinsko bylo pěknější. A ještě ten banket totálně pokazili, tam to bylo o ničím. To ten Slovinský, ten byl nezapomenutelný.

Příští rok je to tvoje potencionální poslední účast na MEDU, takže s čím do toho jdeš?

Přes zimu zas pořádně potociť a třeba se podaří.

Děkuju za rozhovor a přeju ať se podaří nejen nominace a úspěch na MEDU, ale i zbytek sezóny v Čechách.

Děkuju.

Evička / MSJ

Nazdar Evaaku, jak se ti líbilo v Austrálii?

Jo bylo to super, skvělý.

Svou předodletovou vizi o výsledcích jsi mnohonásobně překonala. Jak jsi zpětně spokojená se svým vystoupením na juniorském?

Já jsem neměla žádný očekávání. Neměla jsem to s čím porovnávat, s výsledkama, neměla jsem co překonávat, takže jsem maximálně spokojená. Super.

Hned v prvním závodě ti na velkou bednu chybělo na velkou bednu šest vteřin. Jak bys zhodnotila ten výkon? Nechalas to tam někde?

Třeba mě chybělo pár vteřin, ale nikdy se nedá říct, kdyby člověk nenechal. Šárce třeba chyběla k titulu jedna vteřina. Nedá se říct prostě, že kdyby tam člověk nenechal tu vteřinu tak... Chyby jsem moc nedělala, běžela jsem v podstatě na maximum. Jsem spokojená. Sedmý místo se mě zdá dobrý.

Překvapil tě ten závod něčím? Australská zoo se asi od té evropské moc neliší.

Ani nelišila. Nebylo to v ničem záludný, rychlý. Nepřekvapilo mě to asi ničím.

Prvním závodem, který se běžel v australském lese, i když nevím jestli se to dá nazvat lesem, byla klasika. Zkus popsat ty australské terény, ve kterých se tam běhalo.

Tak kopce, spousta kamenů. Dávat pozor na vrstevnice, orientovat se podle kopců. Ten terén byl docela otevřenější, dá se říct, louky a tak.

Už jsem se zmínil o té klasice. Tam jsi pokračovala 28. místem, jak bys to zhodnotila?

Jo, jsem spokojená. Ze začátku jsem udělala docela velkou chybu, několikaminutovou. To mě trochu mrzelo, ale pak už jsem běžela v podstatě čistě a závěr se mě hodně dařil, to jsem vlastně jen vylepšovala tu ztrátu bych řekla. Ta chyba mě trochu mrzí, ale jsem spokojená.

Potom následovala podle výsledků bezproblémová kvalifikace na middle a finále, ve kterém jsi byla 27. Jaké byly z tvého pohledu oba ty middly?

Byly dost podobný. Byly v podstatě stejný. Finále bylo samozřejmě rychlejší. Ve finále jsem víc chybovala mapově, hlavně ke konci. Udělala jsem malou chybu v dohledávce, ale nejvíc jsem zkazila ve finále pytlík.

Co se týče terénu. Bylo to ještě náročnější než ta klasika?

Bylo to kratší a myslím, že to nebylo rozhodně náročnější, protože klasika byla víc v těch kopcích a vždycky se lezlo třeba přes velké kopec a velký údolí, zatímco tady to byly takový malé kopečky na takové plošině, dá se říct. Myslím, že ty middly byly míň náročný.

A to i mapově?

Mapově, musels pořádně dávat pozor na middlu, to byly kratší vzdálenosti. Možná bych řekla, že mě přišla jednodušší klasika.

Posledním závodem byly štafety. Před odletem jsi tvrdila, že štafetu nepoběžíš. Kdy jsi se dozvěděla, že poběžíš druhý úsek?

Dozvěděla jsem se to po finále middlu. To nemohl nikdo tušit, nikdo neběhal v tom australském terénu. Pro všechny to bylo poprvé, pro nás holky, takže záleželo na tom, jak se nám bude dařit.

V tom samotném závodě jsi pak na druhý úsek vyběhala z prvního místa. Jaké to bylo?

Zajímavěj pocit. Doufala jsem, že to holkám nepokazím, tak naštěstí doufám, že jsem moc neztratila a dobrý.

V cíli závodu jsi byla pořád na špici. Jak to probíhalo během závodu? Byla jsi pořád v tom čelním balíku?

Jo v podstatě jo, v tom čele jsem se držela. Běžela jsem tam s Norkou. Po prvním diváckým úseku jsem ale chybovala, tam mě doběhl vlastně ten balík a pak už jsem zůstala na čele toho balíku a doběhly jsme spolu až do cíle.

Jaké to potom bylo sledovat ten poslední úsek? K medaili chybělo skutečně málo.

Možná chybělo, ale stejně jako na sprintu bych řekla, že se nedá říct kdyby. Já jsem taky chybovala. My jsme byly s pátým místem plně spokojeny.

Česká reprezentace zaznamenala nejspěšnější juniorské za několik posledních let. Odváží si tři medaile. Čím si myslíš, že to bylo, že se právě Čechům tolik dařilo v naprosto neznámých australských terénech?

Tak nejspíš to bylo tím otevřeným terénem, že bylo vidět do dálky. Člověk se prostě podíval dopředu a viděl, jo nabíhám na tamten kopec a tam bude moje kontrola a vždycky šlo právě o tu dohledávku, třeba právě na klasice. Tím otevřeným terénem asi.

Příští rok je juniorské ve Švédsku a dá se předpokládat, že tam pojedou šest juniorek, takže jak to vidíš?

To fakt nevím. Netuším vůbec, jak se mě podaří skloubit škola s běháním a jak mě to bude bavit. Uvidíme.

Děkuju za rozhovor a přeju ať se ti povede vše skloubit a třeba se na to juniorské do Švédska podíváš.

Jo, dík.

KLUSY / MSJ

Nazdar Klusy, jak set i líbilo v Austrálii?

Líbilo, pěkný to bylo. Akorát byla zima.

Přejdeme ale k závodům. Před odletem jsi říkal, že můžeš pouze překvapit a možná jsi překvapil i sám sebe. Jak to zpětně hodnotíš, to své vystoupení?

Klusy: Já jsem spokojenej. Překvapil jsem sám sebe a doufám, že i trenéry jsem trochu potěšil ačkoliv na klasice jsem zůstal za očekáváním, hlavně teda svým, protože si myslím, že je to pořád moje silná disciplína. Tam jsem dělal zbytečné chyby. A jinak middle se mě povedl a štafety, tam jsem se hodně překvapil.

Prvním závodem byl sprint v zoo. Australská zoo se asi od té evropské příliš neliší. Překvapil tě ten závod něčím?

Klusy: Neopřekvapil mě asi ničím, akorát česká zoo je na daleko menším prostoru. Tím pádem je tam více uliček namačkaných na sebe a připomíná to více městský sprint a tady australská zoo byla daleko větší, prostornější, takže tam bylo víc pasáží, kde byl jakýsi lesík.

Na sprintu jsi skončil třicátý. Chyběly ti zkušenosti, nebo jsi s tím výsledkem naprosto spokojený?

Udělal jsem pár chybiček, ale jsem spokojený, protože na sprintu nemám na nějaké o moc lepší umístění, takže na své možnosti jsem byl spokojený.

Ovlivnil ten první závod nějak tvoje další vystoupení?

Myslím že neovlivnil, nebylo to tak dlouhé, aby to člověka unavilo, ani tak rychlé, aby mě to nějak ovlivnilo na další závody.

Já myslel třeba i po psychické stránce.

Myslím že ne. Sprint jsem nebral jako nic pro mě osobně důležitého, takže jsem se tím dále nezabýval.

Potom přišly klasické lesní závody. Ty už jsi sice terén popisoval na internetu, ale přesto to zkus udělat ještě jednou.

Terén byl hodně náročný, jak mapově, tak fyzicky, protože po té běžecké stránce tam bylo pod nohama mnoho kamenů, různých suchých větví. Mnoho kopců, údolí a hodně skalních útvarů, které se hodně pletly pod nohy. Bylo

to dost nepříjemně, člověk si musel dávat pozor kam šlape a vyvinout jakousi optimální rychlost, kdy mohl kontrolovat krok a k tomu kontrolovat i tu mapu. Po mapové stránce nám hodně pomohl ten kemp předtím. Chtělo si to zvyknout na jejich styl mapování, co mapují černou tečkou, co trojúhelníkem a co už kařkou černou. Jaké tam jsou skalní srázy, jak vypadají hřbety skalní, jak se běhá po skalních plotnách, co znamenají žlutá barva a šedá barva. Hlavně ten způsob mapování, ale na to si zvyknout myslím šlo a nakonec se nám to všem povedlo, tady ten zahřívací kemp, takže jsme potom neměli výraznější problémy s nepochopením mapy.

Jak už jsi říkal, na klasice se ti příliš nedařilo a skončil jsi jednašedesátý. V čem byl hlavní rozdíl proti tomu sprintu?

Rozdíl byl v tom, že jsem vlítl do lesa naprosto překvapený, protože tréninková mapa byla v zavřeném lese, kde byly i hustníky. Ten les vypadal, že bude míň průhlední a poběží se tam jiným stylem, než se nakonec běželo, protože jsme pak přišli na start a vypustili nás do semiopenu, do svahu s kameny. mě to dost zaskočilo a asi jsem se moc nekoncentroval, takže hned na jedničce jsem nechal velkou kládu, asi čtyři minuty, ale nerozhodilo mě to tak, jak by se dalo očekávat, takže jsem ještě pak ve střední části a závěrečné běžel hodně dobře, si myslím, ale nakonec mi došly síly, teda soustředění hlavně, protože jsem se musel soustředit po celou dobu závodu naprosto na sto procent, takže v posledním pytlíku, který byl mapově nejtěžší jsem se už nedokázal na tu mapu soustředit. Už jsem chtěl být v cíli a nemohl jsem za boha se do té mapy koukat a vědět, kde jsem, takže jsem tam nechal ještě asi osm minut v tom závěru a to už je dost.

Kde se tedy ztratilo těch osmnáct minut, které ti chyběly na čelo závodu? Jen na té chybě a na nedostatku sil?

To se ztratilo na té chybě na jedničku a na těch chybách v závěru. A zbytek jsem dostal běžecce, protože v tomhle terénu umí běžet dobře opravdu jenom ti nejlepší borci. je potřeba si dávat pozor na nohy, na ty skalní plotny. Kličkovat mezi kameny a přitom neztratit směr. Takže si myslím, že takové to kličkování mezi kameny šlo také eliminovat u těch nejlepších. Ačkoliv se to nezdá, tak nějaké drobné zatáčky a drobné obíhání může

udělat taky své, ale nejvíc jsem ztratil na těch chybách, bez nich by to bylo kolem patnáctky, což by bylo na první klasiku daleko lepší, ale bylo to tak, že jsem na to asi ještě neměl.

Potom přišel middle a tvůj největší individuální úspěch. Po bezproblémové kvalifikaci jsi skončil devatenáctý ve finále. Jaké oba ty middly z tvého pohledu byly?

Byly nádherné, mě se to moc líbilo, hlavně proto, že mapa byla desítka a tudíž se tam dalo daleko líp číst než v té patnáctce, což mi docela vyhovuje. Postavili to v terénech, které byly pro middle velice pěkné. ostatně tam terény, které by pro middle nebyly pěkné asi vůbec nebyly. Hlavně to finále bylo těžké, protože část trati, první polovina, se běžela na takové jakési náhorní plošině, za které se sbíhalo k různým kontrolám na začátcích těch prudkých svahů, takže to zase chtělo udržet koncentraci. Bylo to hodně náročné, chybovali tam snad všichni, takže přes ty chyby, které jsem tam udělal to dopadlo, jak to dopadlo. Myslím, že jsem tu koncentraci neztratil, jak na té klasice a vydržel jsem to zhruba až do toho konce.

Ten middle byl dost vyrovnaný a asi hodně právě o té psychice. Podařilo se ti běžet s vědomím, že můžeš pouze překvapit?

Při závodě jsem na tady tohle nijak nemyslel, to jsem si říkal akorát před závodem, ale při závodě to člověka pohltilo tak, že jsem se soustředil opravdu jen na ty kontroly a na ten závod samotný, takže takto.

Posledním závodem byly štafety a dozajista tvůj největší úspěch i když neoceněný medailí, na kterou by stačil. Jak to zpětně hodnotíš?

Pocit je to vynikající, já jsem byl hodně rád, že to takhle dopadlo. Byl jsem tím i překvapenější. Byl jsem spokojenější, ačkoliv ta medaile tam nebyla, ale pro ten pocit to stačilo.

Jak to probíhalo v lese? Věděl jsi, že běžíš před Kodym?

V lese jsem to věděl, protože jsem byl s Kodym asi na páté kontrole, kde on naběhl na jinou farstu, tak jsem mu to tam ukazoval. Ukázal jsem mu, že je kousek nad tím a pak jsme vlastně běželi docela dlouhou dobu spolu, takže přehled jsem docela měl, protože těch farst tam zas až tolik nebylo, takže bylo vidět, že ten Švéd a ten Nor, nebo co to tam bylo na tom čele jsou na tom čele a byli jsme tam s

nimi, takže jsem to věděl v lese, jak to zhruba je.

Jaké to potom bylo po doběhu sledovat ty zbylé dva úseky? Nenapadlo tě, že by třeba Bčko mohlo porazit Ačkovou štafetu?

To mě nenapadlo, protože jsem si to přece jenom neuvědomoval, že by mohla být nějaká medaile nebo, že bychom mohli být lepší než zkušenější borci z Ačka, ale bylo to napínavé sledovat to Ačko i Bčko i holky, takže se mi ta atmosféra tam líbila. Focení různý, fandění a tak. Nepřemýšlel jsem o tom vůbec. Přál jsem si abychom byli dobře, protože Vojta Král asi chtěl být dobře, když se nedostal bohužel do té Ačkové štafety, protože tam byli čtyři hodně dobří. Jsem rád, že to tak dopadlo, kvůli všem v té štafetě.

Česká reprezentace zaznamenala nejúspěšnější juniorské za několik posledních let se ziskem dvou zlatých a jedné stříbrné.

Čím si myslíš, že to bylo, že se právě Čechům tolik dařilo v naprosto neznámém australském terénu?

To moc nevím. Myslím, že hodně nám pomohlo to, že průhlednost, o které jsme moc nevěděli, jaká při tom závodě bude, byla nakonec vynikající, což je u nás v Čechách, tady v kontinentálních terénech. Jsme na to zvyklí a hodně nám to pomáhá, koukat se do dálky a podle toho srovnávat postupy, orientovat se a tak vůbec. Kopce tady taky máme, fyzická, která na to taky byla potřeba. Asi jsme taky byli dobře připravení. Práce trenérů byla velmi dobrá jak na tom tréninkovém kempu, tak na tom seznamování teoretickým. Počasí nás nezaskočilo, vlastně zvykli jsme si na všechno, takže bych chtěl poděkovat všem trenérům, hlavně teda Libinovi i Laďa toho asi udělal hodně stejně jako VaHo, který tam pak nejel a tak vůbec. takže si myslím, že to bylo dobré.

Příští rok už jsi regulérní junior, takže co ty a juniorské ve Švédsku?

Samozřejmě by to bylo výborné se tam dostat, ale stejně jako letos to bude pořádná práce, takže to bude chtít pořádně potrénovat, protože pořad je nás tam na těch šest míst hodně, tak uvidíme.

Děkuju za rozhovor a přeju ať ti to vyjde.

Díky

Mazo / MSJ

Nazdar Mazo, před odletem na tvé poslední juniorské se mi té nepodařilo odchytnit na rozhovor, takže dodatečně, s čím si do Austrálie odlétal?

Fiihaa takzka otazka ... no kazdopadne som tam nesiel na vylet .. tento rok som tomu dal minimalne o 100 percent viac ako po minule roky .Ci uz peniaze, cas, skolu takze moj tajny ciel bol, ze pokiaľ nebudem do prvej 15 tak som looser. Ale takto by som ti pred Australiou neodpovedal :-D ..

To asi určitě ne, jak tedy zpětně svoji účast v Austrálii hodnotíš jako celek?

Nie som spokojny. Myslim ze som bol absolutne mimo bežeckej formy . Co som si tak v priebehu JWOC uvedomil a tak sa mi podaril aspon aky taky vysledok na Middle .

Prvním závodem byl ale sprint. Neběžel se v lese ale v zoo. Překvapil tě ten závod něčím. Australská zoo se od té evropské asi moc neliší...

No cely rok som si vrazil, ze chcem bezat hlavne Klasiku ale na druhej strane som sa presviedcal ze pri bezchybnom Sprinte mam na 25ku . No nakoniec som siel bezchybný sprint a stacilo to na 47. miesto . Nevim, pride mi, ze na viac som nemal . Zoo ma nicim neprekvapila. Prislo mi to vcelku jednoduche.

Potom už se běhalo jen po lese. Zkus popsat jak z tvého pohledu australský les vypadá...

No v prvom rade same sutre (ako kamene) mimo sutrov vsak bol les vcelku rychly, mozno problemom boli popadane stromy. Clovek musel stale menit dzku kroku, stale nieco preskakovat na co v CR a SVK nie sme az tak zvyknuty. Stalo to viac sil, ale to sme vedeli uz predtym .

V prvým lesním závodě a pro tebe asi v hlavní disciplíně, na longu jsi skončil 55. s osmnácti minutovou ztrátou. V čem byl hlavní problém?

Hmm, hlavný problem bol, ze som neovladol pretek takticky. Hlavne som malo oberstvoval.... zdalo sa mi, ze to zvladnem. Zaciatok trate som si vcelku ustrazil a bezal presne tak, ako som chcel. Teda pomalsie a presne. Zacal som dobiehat pretekarov, ktory startovali predo mnou. No pomaly zacalo ubudat sil a tak som zacal robit chyby .. prva prisla dost neskoro az na 14Ks pred dlhym postupom, no potom to slo jedna radost . V zaverecnom pytlíku som nechal 6 minut. Bol som totalne hotovy, mal som pocit ze umriem, dokonca som si musel sadnut . Ked som dobehol, bol som absolutne sklamaný, hlavne zo seba sameho :-)

I kvalifikace na middle nebyla nijak přesvědčivá. Byl důvod stejný?

Hmm no bolo to uplne o niecom inom .. teda asi to vsetko vyplnilo z toho, ze som bol sklamaný z predchadzajúcej disciplíny .Ked som vbehol do lesa, tak som tomu vobec nerozumel .. chyboval som na kazdom kroku. Nechal som tam asi 5 minut . Poslednu polovicu trate som siel uz uplne na plno, kedze som vedel ze nic ine mi neostava. Po dobehu som neveril, ze by to mohlo vist na finale. Ale dost ma podrzal Plavca, ktory mi vlieval doveru :-) Za co mu dakujem :-) Nakoniec asi o 20sekund postup... bol som rad, no zase startovat v predu nebol moc moj ciel :-)

S čím jsi do toho finále tedy nastupoval. Ten závod byl určitě hodně o psychice...

Psychicky mi strasne pomohli chalani na SVK, ktory ma dost drzali nad dnom. Siel som este rano klusat a daako som si to usporiadal, hlavne som si uvedomoval, ze nemam sancu to ist fyzicky porovnateľne s borcami, co tam boli. Kedze som bol na tom biedne .Tak som sa snazil hlavne mapovat, aj ked nakoniec som siel co to da... skoda chyby na 4ks :-)

Jaké oba ty middly z tvého pohledu byly, třeba v porovnání s klasikou?

Hmm ine. Ta kvalifikacia bola dost v tazkom terene, hlavne na beh strasny bordel pod nohami. Zatial co ta druha bola vlastne v priestore klasiky. Hlavne to finale bolo fakt pekne postavena, clovek musel striedat tempo... kedze tazke partie boli prelinane rychlejšou planinou . V tomto si myslim to bolo dost narocne . Klasika bola tazka, hlavne fyzicky. Trebalo to ustat. Plus na klasike bolo dost vela volieb postupov (ja som siel vsetky zle :-)

Posledním závodem byly štafety. Na druhý úsek jsi vybíhal téměř v kontaktu s čelem závodu, ale na svém úseku jsi hodně ztratil. Opět byl problém stejný jako na klasice?

No na jednotku som zvolil dost zly postup, uplne cez kopec takze som bol dobehnutý Finanenom a dalsim balikom bezcov. Potom som sa dost rozbehol a zdrhol im. Po divackej kontrole nasledoval dlhy usek a po nom dalsi... lenze pri dohladavke prvej kontroly som po tom, co som ju zbadal spadol a vypadla mi mapa . Ked som ju zobral spet do ruky, tak som si omylom prechytil postup :- (takze som namiesto dalsieho dlheho postupu siel uz kratky... v takomto terene mi samozrejme vsetko sedelo a nechapal som iba kde je kontrola... nasiel som dokonca jednu zo svojich neskorsich kontrol, ale v tom kysliku mi to nedoslo... az ked na nu nabiehali ludia s ktorymi som bezal este predtym, tak som zistil ze asi to nie je moc dobre :- (... takze strata viac ako 8 minut na tomto postupe nas stala vsetky sancy :- (strasne ma to mrzi, pretoze si myslim ze sme s chalanmi mali na viac... tazko teraz polemizovat ako by to bolo keby... je mi este stale dost strasne. ked si na to spomeniem :-)

Do Austrálie se člověk zas tak často nepodívá. Co jsi tam stačil skouknout kromě závodů a jak se ti tam líbilo?

Hmm mne sa tam vobec nepacilo... ale asi preto, ze bola zima... neviem, nevidel som skoro nic poriadne :-) trosku Sydney... tu Operu, ktoru som v roku 2000 pri OH sledoval v TV a vravel si, ze raz tam pojdem... no stalo sa ... kedze sme boli v casovom presse nestihli sme moc pozerat krajinu... ale videl som Orange a Dubbo... Za to problemy s cestou nas zaviedli

Nazdar Libore, jak se ti líbilo v Austrálii?

Pěknějsvětadíl.

Ted' už k závodům. Jak zpětně hodnotíš nominaci?

Myslím, že nominace byla bezproblémová.

Čili nominoval by jsi po závodech stejně?

Určitě.

Hned na prvním závodě, na sprintu přišly dvě medaile. Myslíš si, že ten prvotní úspěch nějak ovlivnil další průběh šampionátu?

Myslím si, že ovlivnil. Vždycky je dobré, když na začátku se těm závodníkům daří. Potom v tom týmu je větší pohoda a dobrá nálada a to závodění jde přece jenom bych řekl jednodušeji než když se prostě první závod nepodaří, tak je to spíš zase trápení, takže to bylo výborný.

I na dalších závodech, na klasice a na middlu byly české barvy hodně vidět. Nějaké velké bedny, i když bez medaile. Čím si myslíš, že to bylo, že se našim závodníkům v neznámém australském terénu tolik dařilo?

Ten terén samozřejmě českým podobný nebyl. Byl podobný tím kamením a kopci především asi Norsku, ale proti skandinávským terénům nebo i proti těm českým ten podklad byl prostě tvrdá vyschlá zem, takže se dalo výborně běžet, pokud tam teda nebylo to kamení a co se týká samotného lesa, tak ten les byl de facto řídký, to znamená stromy dál od sebe. V Austrálii byla vlastně zima, takže ty stromy vesměs byly nezelené, ale myslím si, že i kdyby jsme tam byli v létě, tak ta buš bude vypadat stejně a tím pádem v tom lese byla dobrá viditelnost, takže si myslím, že nám především svědčilo to, že jsme daleko viděli, byly tam kopce, to znamená čist vrstevnice umíme, fyzicky jsme na tom dobře a to, že to bylo v kamenech nám nedělalo takové problémy toho technického rázu, bych řekl, jako třeba nějaké zavřené terény co jí vím v Litvě, Estonsku, Skandinávii.

Zásadnější roli než na těch prvních závodech jsi potom měl na štafetách. Prvně ke složení holčičí štafety. Evaak před odletem tvrdila, že štafetu určitě nepoběží. Kdy a na základě čeho jsi se rozhodl, že ten druhý úsek půjde právě ona?

To je zajímavá informace, evidentně není z mých úst, nebo jsme nikdy jako vedení reprezentace žádnou takovou informaci nevyпустили. Ale rozhodli jsme se na základě výsledků, rozhodovali jsme se zase v podstatě všichni tři, to znamená Laďa, Vašek Hošek a já plus nezávislý pozorovatel Peťa Sopoušek.

U kluků byla ta situace asi dost podobná té loňské, čtyři běžci, tři místa ve štafetě, navíc Hóna nebyl úplně zdravotně v pořádku. nebál ses loňského scénáře?

Po pravdě, to víš, že jsem se bál. Kdyby Hóna udělal jakoukoliv chybu, tak jsem přesvědčený o tom, že většina tady těch chytrých Čechů, kteří prostě prosedí čas u internetu a nemají co na práci jiného by psala, že Hóna neměl běžet a že byl zraněný. My jsme se Hóny zeptali jestli to prostě dokáže odběhnout, řekl, že to odběhnout dokáže. Udělali jsme maximum pro to, aby měl tu nohu relativně v pořádku, to znamená dobře sešitou. Laďa s ním byl v nemocnici, když mu to sešivali, doktor v nemocnici byl výbornej, pak mu to Laďa opíchal, nebo znechtivilě spíš, jak na finále krátké, tak na ty štafety, takže Hóna necítil tu bolest, takže v podstatě šlo jenom o to, aby na to nemyslel hlavou. Vyšlo to. Vyjít to nemuselo, ale zase řekněme si po pravdě, zas tam na tom druhém úseku udělal tu nejdůležitější práci, urval to a Chrobákoví to předával s minutovým náskokem.

Naše Česká reprezentace byla na šampionátu třetí neúspěšnější za suverénním Norskem a o jednu stříbrnou medaili za Švédý. jak to tedy hodnotíš jako celek?

Myslím si, že to bylo jedno z velmi úspěšných juniorských mistrovství, na kterých jsem v roli trenéra byl. Co je výborné je, že jsme dokázali uspět v terénu, který nám byl neznámý. Je asi pravda, že ty podmínky byly rovnocenné pro všechny, protože kromě těch pár výjimek, kteří do sebe investovali peníze a byli tam v lednu, všichni ostatní jsme přijeli do Austrálie ve zhruba stejnou dobu, to znamená týden dopředu, a měli jsme týden na to, abychom to poznali, ty terény, ale když se podívám na ty výsledky a kouknu se, že zlaté a stříbrné medaile braly jenom tři země, Norsko, Švédsko, my, tak si myslím, že je to úspěch těch juniorů a junierek, který stojí za to ocenění.

Který výkon českého reprezentanta tě tam nejvíc překvapil?

Nemyslím si, že by se dalo říct přímo jedno jméno. Musím říct, že mě de facto velmi příjemně překvapila většina, nebo skoro všichni. Všem se dařilo. Samozřejmě nedařilo se všem všude, ale nezd se dopracujeme zase k tomu, že budeme mít na bedně, co já vím, na krátké trati všechny tři závodníky, to si myslím, že je meta, která je zase na mnoho a mnoho let vzdálená, ale když to vezmu podle pohlaví, kluci v podstatě ti čtyři splnili, co se od nich očekávalo, všichni čtyři podávali výborný výsledky. Edovi Šmehlíkovi se dařilo míň, Klusy se zlepšoval závod od závodu a ke konci už myslím bylo vidět, že si s tím juniorským mistrovstvím světa umí poradit. No a co se týká holek, tak holky mě potěšily tím, že se s tím terénem dokázaly vyrovnat, že dokázaly prodat to, co mají natrénováno a takových těch českých výkonů typu na jednom mezičase ho mám nejrychlejší a za další dva mezičasy mám mezičasy nejhorskí, takže těchto výkonů tam bylo tentokrát minimum a tím ty výsledky těch holek byly velmi dobré.

Zkus ještě zhodnotit nějak stručně výkony tří účastníků zabiňáků.

Tak to vezmeme tak nějak od toho nejlepšího. Určitě nejlepší byl Chrobák. nepodařilo se mu sprint. To se stává, ten závod je rychlý a je to závod, ve kterém prostě sebestmenší chyba toho člověka vyřadí z bojů o medaile, takže ten se mu nepovedl. Na klasice i na krátké trati byl do desítky. Chybělo mu vždycky málo aby dosáhl na tu medaili. Má před sebou ještě jedno juniorské mistrovství ve Švédsku, takže má možnost a myslím si, že má i schopnost nějakou tu individuální medaili získat. Co se týká štafet, tak tam si myslím, že ten výkon, kdy startoval minutu před, řekl bych, favoritem favoritů Olavem Lundanem byl výborný. Nejen že ho norský závodník nedoběhl ještě ho dokázal na tom posledním úseku o pár vteřin porazit a v podstatě s tou minutkou co vybíhal doběhl i do cíle. Pak asi na druhém pomyslném místě je Evička, té se výborně dařilo na sprintu. Sedmé místo je víc než vynikající a na tu velkou bednu jí taky chyběl kousíček. V těch dalších závodech se bohužel nevyvarovala chyb, na middlu a na klasice, ale přece jenom má ještě možnost běžet další dvě juniorská mistrovství světa, takže když nic, tak si myslím, že to pro ni byla obrovská zkušenost, ale i ta umístění jsou výborná.

Zase když si vezmeme umístění já nevím dva roky zpátky, tak kdyby jsme se bavili o těch umístěních Evičky, tak bychom o nich mluvili v superlativech, že to byly nejlepší výkony Češek. Tentokrát to prostě nejlepší výkony nebyly, ale myslím se, že to bylo dobré. No a na štafetách na tom druhém úseku něco malinko ztratila, ale bylo to zanedbatelné, bylo to řekněme na dohled, ale dokázala udržet ten kontakt na tom druhém úseku a to bylo taky výborné. Klusy. Klusy mu ne že by sprint nevyšel, nemyslím si, že by byl zrovna sprinter, takže si myslím, že jeho přednosti jsou někde na té krátké nebo na klasice. A vlastně na té krátké pak zaběhl svoje nejlepší umístění na juniorském, do dvacítky, což bych řekl stejně jako u Evičky v kontextu nevyjadřuje jako výborný umístění, spíš jako průměr, ale umístění Klusyho na krátké trati bylo taky velmi dobré. No a když se dostaneme k štafetám, tak na prvním úseku zaběhl výborně. V podstatě na předposlední kontrole, kde bylo rádio hlásili, že na prvním úseku je první Kody s Klusym. Bohužel pak Kody odbíhal jinam, Klusy na něj křičel, takže doběhli, teď si nevzpomenu přesně, v každém případě doběhli oba do nějakého šestého místa, což je prostě vynikající.

Otázka na závěr. Tobě letos končí funkční období trenéra juniorské reprezentace. Co dál? Budeš kandidovat i na další?

Tak je to pravda, skončilo období. Řekněme si pro stránky Polarisu, když jsem přijel domů a podíval jsem se na mail a zjistil jsem, že výběrový řízení bylo vypsané v době, kdy jsem seděl v letadle z Austrálie, tak po pravdě řečeno už jsem ani nenadával, jenom už jsem se takových tím smíchem, kterej není v pravém slova smyslu smíchem, smál. Uzávěrka konkurzu byla právě teď, když jsme tady ve Švédsku, takže jsem to tady nějak po nocích dal dohromady a poslal jsem přihlášku na další dva roky.

takže jak to vidíš? Myslíš, že budeš opět trenérem, nebo že tě někdo v té nominaci vyšoupe?

Oba dva víme dobře, že nejsem v kurzu a že už nějakou dobu říkám velmi důrazně, co si myslím, co je špatného v českém svazu orientačního běhu, co nám prostě nefunguje, takže pokud se objeví někdo, kdo si bude ochoten nechat mluvit do nominace, kdo si bude ochoten nechat mluvit do toho jaké akce budou, kdo v podstatě bude loutkou na postu

juniorského trenéra, tak taková osoba mě určitě porazí. Já si prostě myslím, že ten trenér má odpovědnost, má vůči tomu svazu určité povinnosti, ty prostě musí splnit a ostatní věci jsou plně v jeho kompetenci a pokud mu někdo chce do těch kompetencí zasahovat, tak buď má být tím trenérem, nebo naopak prostě má pracovat v tom týmu té juniorské reprezentace, ale být funkcionářem, který sedí u počítače a chce jenom tak občas do něčeho zasáhnout, tak to si myslím, že není správný a určitě si takovýhle vstupování do kompetencí nenechávám líbit.

takže děkuju za rozhovor a přeju ať se ti daří řídit nejen třeba tu juniorskou reprezentaci, ale hlavně náš oddíl.

Jo, jo a uvidíme jak to dopadne.

THOMAS BORILL / O-RINGEN

Nazdar, prozrad' něco o svém novém severském klubu Järlla IF.

Ten klub sídlí ve městě nedaleko Stockholmu, má hezkou klubovnu. Na O-ringu závodilo za tento klub skoro sto závodníků. I když ze začátku nebyla komunikace moc dobrá, tak teď to vypadá, že bychom tam mohli najít útočiště pro příští rok minimálně.

Tvými prvními závody za tento klub byl právě O-ring. Dá se to srovnat s nějakými jinými závody, co jsi doposavad běžel?

Já myslím, že ne, protože nemám moc zkušeností. Hlavně tou velikostí je to nepřekonatelný závod a všechno, co na tom závodě je na mě zapůsobilo.

Letos se běželo poměrně na jihu Švédska. Jaké tedy byly terény?

Od Švédů jsme slyšeli, že to byly úplně netypické terény. Bylo to asi hodně vzdálený tomu jihu Švédska. Kameny, rovinatý les, ale jen první tři etapy. Poslední dvě etapy už byly kontinentálního typu.

Ty jsi nakonec skončil tuším v šesté desítce. Jak jsi spokojený se svými výsledky?

Nejsem spokojený vůbec, protože jsem dělal celou dobu, až na jednu etapu velký a zbytečný chyby, ale alespoň fyzicky jsem se cítil dobře.

Předpokládám, že ta etapa, kde jsi neudělal chybu byla čtvrtá, kde jsi nakonec skončil jedenáctý. Bylo to tvoje maximum? Proč se ti to v těch ostatních etapách nepodařilo taky tak?

Protože první tři etapy jsem byl roztěkanější, neměl jsem mapařskou formu, dělal jsem hloupý a velký chyby, i když nebyl to terén úplně lehký, ale litoval jsem toho. Byly to takové začátečnické chyby. Taky to bylo trochu tím, jak jsem byl rozladěnější z velikostí toho závodu.

Jak by jsi zhodnotil konkurenci na tak velkých závodech?

Jo myslím, že ta konkurence na tom O-ringu patří k nejlepším na světě za celý rok. Je tam téměř kompletní Švédská špička, v těch juniorech například. Plus tam je spousta závodníků z celé Evropy, kteří běhají za švédské kluby a je tam určitě i nějaký Nor nebo Fin.

Co si z toho odvážíš za zkušenosti a poučení pro další závody?

Myslím, že závodník by měl objezdit takovýchle velký závody a že pak sama přijde taková ta zkušenost, že ta velikost závodu mě přístě už tolik neoklame.

Jak pořadatelé zvládají tak velkou akci? Letos se zúčastnilo 14 300 závodníků, tuším, podle internetových stránek.

Přesně tak. Z hlediska takového závodníka jako jsem já tam klapalo úplně všechno. Sice některé věci jsou trochu odlišný jak u nás, ale myslím, že to jsou naprostý profesionálové a připravují to několik let dopředu.

V kolika lidech jsou to třeba schopní opořádat?

Tohle nevím skoro vůbec, ale viděl jsem, že to pořádalo asi dvacet oddílů vlastně z celého toho jednoho kraje toho Švédska, což je území jako několik našich krajů, takže to jsou stovky a možná i tisíce lidí.

Jaké další závody hodláš běžet za Järlu ve Švédsku?

Byli jsme z toho jejich systému docela nadšení a přál bych si abych tam mohl odběhat co nejvíc závodů a zkusit něco nového, jak ty jejich mistrovství, tak Silva Cupy. Po stránkách těch závodních věcí, jako jsou mapa nebo tratě je to určitě na skvělé úrovni, takže bych rád oběhal co nejvíc závodů.

Děkuju za rozhovor a přeju ať se ti daří nejen na severu, ale i ve zbytku sezóny tady v Čechách.

Díky.

DANÁČ / HSH

Nazdar Danáči, na letošním Botas Cupu jsi suverénním způsobem zvítězil. Jak vysoko si ceníš takovýchto výsledků na vícedenních prázdninových závodech?

Na vícedenních prázdninových závodech si těchto výsledků moc necením, ale pokud jde o Botas, tak to je pro mě vysoká priorita a vždycky jsem rád, když dokážu uspět na tomto závodě.

proč právě Botas?

Jsou to moje oblíbené vysočínské terény a je to taková moje tradice, že se na to trochu víc připravím psychicky, že to беру trochu víc vážně. Je to uprostřed léta a je to pro mě dobrá prověrka.

V letošním roce jsi vyhrál všechny tři etapy. Bylo to skutečně tak snadné nebo ti ostatní soupeři dělali v lese problémy?

Snadně to není nikdy. V lese mě to prostě šlo, nedělal jsem chyby, takže rychlostně jsem na to stačil a nebyly s tím vážnější problémy.

Jak se ti líbil letošní Botas po stránce terénů, tratí, organizace?

Jelikož jsem nestrávil na shromaždišti tolik času jako ostatní, tak toho moc nemůžu říct, co se týče stránky zázemí, ale tratě, prostory závodů, vhodnost výběru shromaždiště mě přišly kvalitní, stejně jako mapy, což si myslím je už tradice Botasu a proto taky dávám Botasu vysokou prioritu, protože to jsou kvalitní závody a schází se tam každoročně velice kvalitní konkurence, takže si myslím, že to byl po všech stránkách dobře uspořádaný závod.

Která etapa se ti líbila nejvíc? Ta první a poslední v hustníkách, nebo ta letecká druhá?

Abych pravdu řekl, tak myslím, že se mě nejvíc líbila ta druhá, protože jsem ve dvou třetinách trati doběhl rychlého Poláka. S ním se mi běželo dobře, dobře jsem s ním spolupracoval. Po dlouhý době jsem potkal v lese dobrého sparing partnera.

Před Botasem jsi se dlouho neobjevil na závodech, což byla dáno i tím, že jsi se nenominoval na MED. jak jsi se v této době připravoval?

Příprava u mě trochu vážla, ale můj hlavní vrchol tohoto nečinného období byl určitě rogaining, mistrovství republiky s Bořkem. tam jsme si teda dali kotýlkovsky do těla, takže jsem se z toho dva měsíce rozkoukával, nebo měsíc, nebo jak to bylo dlouho. Týden před Botasem jsem hodně potočil a vyšlo to.

Když už jsi se zmínil o tom rogainingu, tak co ti to dalo?

Dalo mě to určitě kotýlkovskou fyziku a myslím si, že určitě by si to měl každý orienták zkusit, protože to není jen tak obyčejná trať. I ta dvanáctka, co jsme šli my, což by si každý řekl, že to není úplně pravý rogaining, ale my jsme se snažili celou dobu co nejvíc běžet a co nejmíň zastavovat. Bylo to těžké, dá to rozhodně fyziku, možná to může někomu tu fyziku vzít. Ztrestali jsme to a je to dobře.

Podzimní sezóna klasických orientáků se blíží, zbývá v podstatě poslední týden. jak se hodláš připravovat?

Odjždím na poslední týden k babičce na Vysočinu, tam se budu připravovat v terénech Botas Cupu a budu se snažit vylepšit svou absolutní rychlost a potom vlastně v závěru na víkend poslední odjždím na Východky a tam se budu snažit už naplno ukázat, že na to mám na podzim.

jaké jsou tedy tvoje cíle pro podzimní část sezóny?

Mám určitě vysoké ambice, protože jarní sezóna se mě nepodařila, bylo to i otázkou dvou zranění a jelikož tam je několik mistrovství, tak bych chtěl určitě nějaké ty medaile, procat se do první štafety a pokud by se jelo na JEC, tak to je takový můj hlavní cíl.

Děkuju za rozhovor a přeju ať se ti daří nejen letos na podzim, ale i v další sezóně, kdy se můžeš opět někam nominovat.

Díky Zeldo a ty to taky pořádně ztrestej.

* TXT ZELDA!!!

*** POKYNY NA ZÁŘÍ**

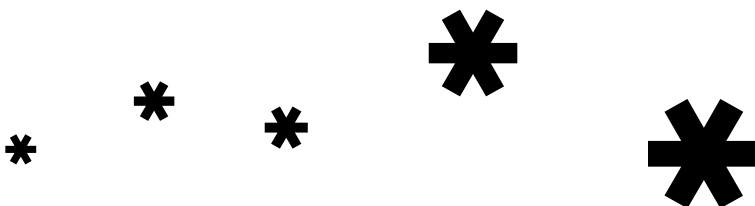
- * **12. 9. – ST – mapový trénink** – Lhotky – sraz: 16:15 u Bohémy – mapa: Pod hádkem – typ tréninku: okruhy – doprava: zvláštním autobusem
- * **15. – 16. 9. – SO, NE – ZA, ZB-M, ČP** – klasická + krátká trať (VRB) – centrum: Ludvíkov – start: So = 11:30, Ne = 10:00 – doprava: zvláštním autobusem v pátek 7:00 od Bohémy – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: Horský terén, porostově různorodý, množství kamenů a skalek – příjezd: v neděli okolo 18:00
- * **19. 9. – ST – mapový trénink – Kuničky** – sraz: 16:15 u Bohémy – mapa: Škatulec – typ tréninku: Švýcarská hra – doprava: zvláštním autobusem
- * **20. 9. – ČT – Liga škol v orientačním běhu** – Kohoutovice – pořádáme – pořadatelé: Zhusta + dorostenci, stavba tratí Danáč
- * **22. 9. – SO – 8. Jihomoravská liga (SBK)** – centrum: Březina – mapa: Zadní pole – prezentace: do 10:00 hod. – start: 11:00 – doprava: zvláštním autobusem od Bohémy v 9:00 – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 14:00
- * **22. – 23. 9. – SO, NE – M ČR klasická trať** – klasická trať (VIZ) – centrum: Vizovice – start: So=11:00, NE=9:00 – doprava: zvláštním autobusem v 7:30 od Bohémy – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: Podhorský až horský s pestrou skladbou porostů; většina prostoru je dobře průběžná (občas podrost); na JZ prameniště, na V kopce (kamenná pole, terénní detaily) – příjezd: okolo 17:00
- * **25. 9. – ÚT – ZBM banket** – centrum: Brno, Skorkovského 153 – sraz: 18:00 – konec 24:00 ???
- * **26. 9. – ST – mapový trénink – Kohoutovice** – sraz: Kohoutovice „Jírovcova“ – mapa: Kohoutovice – typ tréninku: sprint – doprava: trolejbusem 26, 29, 37, autobusem 50, 68, x29
- * **28. – 30. 9. – PÁ, SO, NE – M ČR sprint, štafeta a klubů (AOP)** – centrum: Pá: Opava, So, Ne: Větrkovic – start: Pá = 13:00, So = 12:00, Ne = 9:00 – doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: Pá – Městský park s hustou sítí chodníků, okrasných hustniček, výrazných stromů, keřů a umělými objekty, areál koupaliště, zahrádkářská osada, bez převýšení. So, Ne: Rovinatý terén s množstvím porostových detailů, dobře průběžný – příjezd: v neděli ve večerních hodinách

*** ROZPIS TRÉNINKŮ OD 3. ZÁŘÍ 2007**

Den	Doba	Skupina	Typ tréninku	Místo
Pondělí	15:30 – 17:00	Zhusta	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
Úterý	13:30 – 14:30 17:00 – 18:30	začátečníci Zhusta	tělocvična běžecský	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská BCVČ Lesná, Milénova
Středa	16:15 – 18:00	všichni	mapový	okoli Brna - viz samostatný rozpis
Čtvrtek	16:00 – 17:30	Zhusta	běžecský – dráha	Žabovřesky – Rosnička
Pátek	18:00 – 19:00 19:00 – 20:00	Laďa Arnošt	florball basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	-	-	závod OB	-
Neděle	-	-	závod OB	-

*** ROZPIS TRÉNINKŮ OD 1. DO 28. ŘÍJNA 2007**

Den	Doba	Skupina	Typ tréninku	Místo
Pondělí	15:30 – 17:00	Zhusta	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
Úterý	13:30 – 14:30 20:00 – 21:15	začátečníci Zhusta	tělocvična hry	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská tělocvična Veveří – Právnická fakulta
Středa	16:00 – 17:30	všichni	běžecský	BCVČ Lesná – Milénova ulice
Čtvrtek	16:00 – 17:30 20:00 – 21:30	Zhusta Zhusta	hry hry	Žabovřesky – Rosnička tělocvična Veveří – Právnická fakulta
Pátek	18:00 – 19:00 19:00 – 20:00	Laďa Arnošt	florball basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	-	-	závod OB	-
Neděle	-	-	závod OB	-

POLARIS * ČASOPIS ORIENTAČNÍCH BĚŽCŮ KLUBU ZBM * ZBM.POLARIS@SEZNAM.CZ

* REDAKCE: JIRKA, LIBOR, ARNIE, FILIP * OBR: JÁRA, TOMÁŠ A OSTATNÍ * TXT: LIBOR, ZELDA, ARNOŠT, JANČA, VLAĐKA, MAZO, PEŤA, RAJMO, MATĚJ LEXA, PÁJA, A OSTATNÍ * **VYŠLO 2007** *

WWW.SKY.CZ/ZHUSTA